

مصطلح الحديث په پښتو ژبه کی

اطیب المنح فی علم المصطلح

تالیف: الشیخ عبدالمحسن العباد

والشیخ عبدالمحسن المراد

ژباړه: عامر حسن

Ketabton.com

د مصطلح حدیث تعریف، موضوع او فایده

تعریف: دداسی اصولو او قواعدو علم دی چی هغی سره د مقبول او مردود په اعتبار سره د حدیث د سند او متن حالات معلومولی شی

موضوع: سند او متن د قبلولو یا رد کولو په اعتبار سره

غرض او مقصد: د صحیح احادیثو د ضعیف احادیثو نه جدا کول

حدیث خبر اثر او نور اصطلاحات

حدیث: د حدیث لغوی معنی نوی شی دی او ددی جمع احادیث راخی چی د قیاس خلاف ده

اصطلاحی تعریف: هغه قول فعل تقریر یا خلقی یا خلقی صفت چی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم طرفته منسوب وی

خبر: د خبر لغوی معنی نبا یعنی خبر ورکول دی
اصطلاحی تعریف ددی دری تعریفونه شوی دی

۱: حدیث د خبر هم معنی دی

۲ ددواړو مفهوم د یو بل بر عکس دی یعنی حدیث هغه چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه منقول وی او خبر هغه چی د بل چا نه منقول وی

۳: پدواړو کی د عموم خصوص مطلق نسبت دی یعنی حدیث هغه چی صرف د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه نقل وی او خبر هغه چی یا د نبی علیه السلام نه نقل وی یا د بل چا نه

اثر: د اثر لغوی معنی بقیه الشی یعنی د یو شی باقی پاتی شوی حصه

اصطلاحی تعریف: هغه اقوال یا افعال چی د صحابه او تابعینو څخه منقول وی او یو قول دا هم دی چی اثر د حدیث مترادف دی

حدیث قدسی: هغه حدیث چی د نبی کریم صلی الله علیه السلام نه داسی نقل وی چی هغه د الله طرفته یی نسبت کوی په حدیث قدسی او قران کریم کی فرق دادی چی د قران الفاظ معجزه ده تلاوت یی عبادت او د ثبوت لپاره یی تواتر شرط دی البته حدیث قدسی د اعجاز صفت نه لری نه ددی تلاوت عبادت دی او نه یی د ثبوت لپاره تلاوت شرط دی

احادیث قدسیه د ۱۰۰ نه ډیر دی چی د هغی نه یو دادی ابوذر رضی الله عنه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه روایت کوی هغه دالله نه روایت کوی الله فرمایي ای زما بنده گانو ما پخپل ځان باندی ظلم حرام کړی دی او په تاسو می هم حرام کړی دی پس تاسو ظلم مه کوی د حدیث قدسی روایت کولو لپاره دوه صیغی استعمالولی شی ۱ قال رسول الله صلی الله علیه وسلم فیما یرویه عن ربه عزوجل یعنی نبی کریم صلی الله علیه وسلم هغه خبره بیان کړی چی د الله تعالی نه یی روایت کوی

۲ : قال الله تعالی فیما رواه عنه رسوله صلی الله علیه وسلم یعنی الله تعالی هغه خبره بیان کړی چی د هغه نه د هغه رسول روایت کړی ده ددواړو صیغو معنی یوه ده

سند د نون په زبر سره معتمد یعنی هغه چی اعتماد پری کولی شی اصطلاحی معنی د رواتو هغه سلسله چی متن ته رسول کوی

متن: لغوی معنی د ځمکی سخت او اوچت حصی ته وایی اصطلاحی معنی: د کلام هغه حصه چی هلته سند ختم شوی وی وجه تسمیه: د حدیث متن د سند په وجه قوی کیری او هغه د خپله قایل طرفته اوچتوی دی وجی ورته متن وایی

اسناد: ددی دوه معانی دی

۱: حدیث د سند سره د هغی قایل طرفته منسوبول

۲: د رواتو هغه سلسله چی متن پوری رسول کوی پدی معنی سره دا د سند هم معنی دی

مسند: د نون په زیر سره: ددی دوه معنی دی:

۱: هغه کتاب چی هغی کی د یو یا ډیرو صحابه وو احادیث جدا جدا جمع کړی شوی وی لکه مسند احمد مسند ابن عمر مسند امام محمد بن ابراهیم
۲ هغه حدیث چی سند یی متصل وی

مسند: د نون په زیر سره

هغه راوی چی حدیث په سند سره روایت کوی برابره ده که علم ورسره وی یا صرف روایت یی کوی

محدث: هغه شخص چی د روایت او درایت په اعتبار سره په علم حدیث بانندی مشغول وی او د ډیرو روایاتو او رواتو باره کی علم لری

حافظ: ددی متعلق دوه اقوال دی

۱: د اکثر محدثینو په نزد دا د محدث هم معنی دی

۲: د حافظ درجه د محدث نه اوچته ده هغه داسی چی حافظ په هر طبقه کی د رواتو باره کی دهغوی احوال پیژنی چی محدث ترینه لا علم وی

د خبر اقسام

متواتر او احاد

د سند په ذریعې سره مونږ ته رارسیدلې احادیث په دوه قسمه دی
متواتر او احاد

متواتر: لغوی معنی: متواتر د تواتر نه مشتق دی ددی معنی ده تتابع یعنی پرله پسې
والی د یو بل نه پس او لگاتار

اصطلاحی تعریف: هغه خبر چې دومره ډیر مقدار کی راویانو روایت کړی وی چې د
هغوی به دروغو باندې راجمع کیدل عادتاً نا ممکن وی

د متواتر اقسام

متواتر په دوه قسمه دی

لفظی، معنوی

متواتر لفظی: هغه متواتر حدیث چې د هغی په الفاظو او معنی دواړو کی تواتر
موجود وی

ددی مثال دا حدیث دی

"مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعْهُ مَقْعَدُهَا مِنَ النَّارِ".

((چا چې قصداً ما باندې روغ وویل نو په جهنم کی دی ځانله ځای جوړ کړی))

دا حدیث د ۷۳ نه زیاتو صحابه کرامو روایت کړی دی

متواتر معنوی: هغه متواتر حدیث دی چې د هغی په معنی کی تواتر موجود وی او
الفاظو کی نه

ددی مثالونه ډیر زیات دی لکه په موزو باندې مسح او د قبر د عذاب احادیث

د متواتر شروط

د متواتر حدیث لاندې څلور شرطونه دی

۱: د رواتو یو کثیر تعداد به روایت کړی وی

۲: دا تعداد به په هره طبقه د سند کی موجود وی

۳: عادتاً به ددوی په دروغو باندې اتفاق نا ممکن وی

۴: ددوی د خبر اعتماد به په حس باندی وی یعنی هغه به وایی مونږ اوریدلی دی مونږ لیدلی دی وغیره وغیره

د خبر متواتر حکم

راجح موقف دادی چی متواتر حدیث د علم یقینی فایده ورکوی او دا هم ویل کیږی چی دا د علم نظری ظنی فایده ورکوی لیکن دا یو بی حقیقته قول دی ځکه عام سپری ته کوم کی چی د غور او فکر صلاحیت نه وی هغه ته هم د تواتر علم حاصلیږی

علم ضروری: هغه علم دی چی د هغی په تسلیمولو باندی انسان داسی مجبور وی چی هغه رد کولی نشی لکه په سترگو لیدلی حال

اخبار احاد

احاد د احد جمع ده ددی معنی الواحد یعنی یو شی
د خبر واحد لغوی تعریف: هغه حدیث چی روایت کونکی یی یوکس وی
د خبر واحد اصطلاحی تعریف: هغه حدیث چی د متواتر شرطونه پکی موجود نه وی

د خبر واحد حکم: دا د علم ظنی فایده ورکوی او یو قول دا هم دی چی دا د علم ضروری فایده ورکوی بهر حال په هر صورت کی پدی باندی عمل کول واجب دی امام ابن حزم رحمه الله فرمایي هغه خبر واحد چی د هغی ټول راویان د رسول الله صلی الله علیه وسلم پوری عادل وی د علم قطعی او عمل فایده ورکوی

د اخبار احاد اقسام

د خبر واحد درې قسمونه دي مشهور، عزيز غريب

۱: مشهور

ددې لغوی معنی هغه خبر چې د خلکو په مینځ کې مشهور وي اګرکه دروغ هم وي لکه حدیث د وطن سره محبت د ایمان حصه ده او دا حدیث ستاسو د روژې ورځ ستاسو د قرباني ورځ ده

اصطلاحی تعریف: هغه حدیث چې روایت کونکي یې درې یا درې نه زیات راویان وي او د تواتر حد ته نه رسیږي

وجه تسمیه: دی ته مشهور ددی د شهرت او معروف کیدلو د وجې نه وایی بعض اصولیان دپته مستفیض وایی لیکن دا هم ویل کیږي چې مستفیض د مشهور په نسبت سره خاص دی ځکه دی کی په سندکی دواړه طرفته د تعداد برابریدل شرط دی مثال: چا چې یو نیکی طرفته رابلل وکړل هغه ته به د نیکی کونکي پشان ثواب میلاویری

او دا حدیث جلدی د شیطان له طرفه ده

دپته امام ترمذی حسن ویلی دی

۲: عزیز: عزیز هغه حدیث چې د هغی راویان دوه وي اګرکه یو طبقه کی وي مثال: دا حدیث دی په تاسوکی یو تن تر هغه پوری مومن نشی کیدای تر څو چې زه ورته د خپل پلار او بچو نه ډیرګران نه یم

دا حدیث امام بخاری او مسلم دواړو د انس رض نه او بخاری د ابو هریره رض نه روایت کړی

وجه تسمیه دپته عزیز په دوه وجوهاتو سره ویل کیږي

۱: ځکه دا په دویم سند سره د نقل کیدو په وجه قوی شوی دی

۲ ځکه چې د نورو احادیثو په نسبت عزیز احادیث په مقدارکی کم دی

اصل کی لفظ د عزیز د باب عز یعز عزا وعزه وعزازه نه ماخوذ دی د ع په زیر سره او

ددې باب لغوی دوه معانی دی ۱ د یو شی قوی کیدل ۲ د یو شی دومره کمیدل چې

نژدی ده ختم شی

نو په وجه تسمیه کی چا اولی معنی ته کتلی دی او چا دویمی ته
یاد ساتل پکار دی چی د جمهور په نزد د حدیث د صحت لپاره د عزیز شرط ندی البته
د ابوعلی جبایی ابن العربی او امام حاکم په نزد دا شرط دی چی صحیح حدیث به
عزیز وی

امام صنعانی په نظم النخبه کی د جمهورو د مذهب تایید پدی اشعارو سره کړی دی
(یعنی ته پوهه شه چی د صحیح حدیث لپاره د هغی عزیزکیدل شرط ندی او ویل
شوی دی چی دا شرط دی او دا دامام حاکم قول دی))

۳: غریب: دیته فرد هم ویل کیږی هغه حدیث چی روایت کونکی یی یو راوی وی
مثال ددی دا حدیث دی بیشکه د ټولو اعمالو دارو مدار په نیتونو باندی دی
دا حدیث یحی بن سعید د محمد بن ابراهیم نه هغه د علقمه بن وقاص نه او هغه د
عمر بن خطاب نه روایت کړی دی یعنی په اولنی څلور طبقاتوکی تفرد دی بیا د یحی
بن سعید نه ډیرو راویانو روایت کړی دی

د غریب حدیث اقسام

مطلق نسبی

۱ غریب مطلق دیته فرد مطلق هم وایی هغه حدیث دی چی دهغی په اصل سندکی
غرابت او تفرد واقع وی د اصل سند نه مراد د صحابی طرف دی لکه تابعی د صحابی
نه په روایت کولو متفرد وی او د هغه متابعت نه وی شوی
ددی مثال دا حدیث دی ((یعنی نبی علیه السلام د ولا د خرڅولو او هبه کولو نه منع
کړی))

دا حدیث عبدالله بن دینار د عبدالله بن عمر نه روایت کړی او دی کی هغه متفرد دی
دا حدیث امام مالک په موطا کی روایت کړی دی

بعضی وختونوکی تفرد د سند په ټولو راویانو یا اکثره کی جاری وی مسند بزار او معجم اوسط د طبرانی داسی کتابونه دی چی فرد مطلق روایات پکی په کثرت سره وجود لری

۲ غریب نسبی دی ته فرد نسبی هم وایی هغه حدیث چی هغی کی غرابت او تفرد د سند په مینځ کی واقع وی لکه یو روایت کی تبع تابعی یا د هغی نه لاندی طبقی والا راوی متفرد وی

وجه تسمیه کله چی دی حدیث کی تفرد د یو خاص معین کس طرفته منسوب دی دی وجی دیته نسبی ویلی کیږی

کله کله داسی حدیث مشهور هم وی

ددی مثال هغه حدیث دی چی امام مالک د زهری نه هغه د انس رضی الله عنه نه روایت کړی دی

نبی علیه السلام مکه ته ننوته او دهغه په سر باندی د زغری نه جوړه ټوپی وه

دا حدیث امام بخاری او مسلم روایت کړی دی

حافظ ابن حجر فرمایي د فرد اطلاق په نسبی باندی کم او مطلق باندی ډیر دی لکه څنگه چی د غریب اطلاق نسبی باندی ډیر او مطلق باندی کم وی

د مقبول او مردود په اعتبار سره د اخبار احاد تقسیم

د مقبول او مردود لحاظ سره اخبار احاد چی مشهور عزیز او غریب دی په دوه قسمه دی مقبول مردود

مقبول خبر او ددی حکم

مقبول خبر هغه دی چی هغی نه استدلال کولی شی

ددی په حکم کی اختلاف دی د صحابه تابعینو او محدثینو مسلک دادی چی د متفرد راوی روایت کله چی هغه ثقه وی د شریعت د جحتونو څخه یو حجت دی چی عمل پری واجب دی

هغه خبر واحد چی قرائنو سره یی تایید شوی وی او ددی اقسام

بیشکه هغه خبر واحد چی قراین لری د هغه حدیث نه غوره دی چی قراین نه لری او ددی بعضی اقسام په لاندی ډول دی

۱ هغه حدیث چی بخاری او مسلم روایت کړی وی او د تواتر حد ته نه رسیږی پداسی خبرکی لاندینی قراین موجود وی

۱ پدی فن کی د بخاری او مسلم اوچته مرتبه

۲ صحیح احادیث د ضعیف نه جدا کولوکی ددوی په نورو محدثینو باندی فوقیت

۳ د علماو په بخاری او مسلم باندی اتفاق

۲ هغه حدیث چی د هغی په سندکی د راسخ العلم او ایمه کرامو تسلسل وی او غریب هم نه وی

لکه یو حدیث امام احمد د شافعی نه بغیر د تفرد نه روایت کړی

۳ هغه حدیث چی په مختلف اسانیدو سره روایت وی او ضعیف راویان او علت پکی نه وی

هغه علماو ته ددی انواعو علم وی چی پدی فن کی ماهر او د رواتو د احوالو او علتونو باره کی معلومات لری

د صحیح او حسن په صورت کی د خبر مقبول اقسام

د مختلف مراتبو په اعتبار سره د مقبول خبر څلور اقسام دی
صحیح لذاته حسن لذاته صحیح لغيره حسن لغيره

صحیح لذاته

تعریف: هغه حدیث چی عادل او تام الضبط راوی یی د ځان پشان راوی نه روایت کړی او سندی متصل وی د هر قسم علت او شذوذ نه پاک وی

د تعريف شرح او وضاحت

عدل: هغه مسلمان عاقل بالغ کس چي د فسق نه محفوظ او په ادابو کي د خلل اچولو

کارونو څخه پاک وي

د کبيره گناهونو ارتکاب کول او په صغيره باندې هميشوالي کولو ته فسق وايي

د عدل په قيد لگولو سره لاندینی راویان خارج شول

۱ الکاذب په نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندې دروغ جوړونکی

۲ المتهم بالكذب د خلکو سره په عامو خبرو کي دروغ ویونکی کس

الفاسق او المبتدع بدعتي مجهول هغه چي حالت یی معلوم نه وي

الضبط ددی لغوی معنی د قوت حافظی مضبوطوالی

ددی دوه اقسام دی ضبط صدر ضبط کتاب

ضبط صدر دپته وایی چي راوی چي څه اوریدلی هغه یی خپله سینه کي محفوظ کړي

او کله چي وغواړي پیش کولی یی شي

ضبط کتاب کله نه چي راوی حدیث اوریدلی هغه یی خپل کتاب کي محفوظ کړي او

د غلطیانو تصحیح یی کړي وی تر دی چي هغه بل چاته ورکړي

د تام الضبط په قيد لگولو سره لاندینی راویان خارج شول

الواهم وهم والا فاحش الغلط ډیری غلطی کونکی کثیر الغفله ډیر غفلت والا المخالف

للثقات د ثقاتو مخالفت کونکی سبی الحفظ کمزوری ذهن والا خفیف الضبط کمی

حافظی والا

په تعريف کي د متصل قيد لگولو سره هغه احادیث خارج شول چي سند یی متصل نه

وي لکه معلق وغيره نیز د غیر معلول او شاذ قيد لگولو سره شاذ او معلول حدیث خارج

شو

المعل خبر معلول ددی لغوی معنی هغه حدیث چي علت پکي وي

اصطلاحی تعريف: هغه حدیث چي ظاهر کي د علتونو نه خالی وي لیکن د هغی په

صحت کي جرح کونکی یو خفيه علت موجود وي

الشاذ شاذ حدیث ددی لغوی معنی منفرد ده

اصطلاحی تعریف: هغه حدیث چی هغی کی راوی پدغه روایت کی د خپله ځان نه د بهتره راوی مخالفت وکړی ددی یو بل تعریف د زیاده الثقة په سبق کی راروان دی

د صحیح احادیثو مراتب

هغه اوصاف چی د حدیث د صحت تقاضا کوی د یو بل سره د نه مساوات او برابری په وجه د صحیح مختلف مراتب دی هغه حدیث چی د راویانو عدالت قوت حافظه او د ترجیح نورو اسبابو باندی مشتمل وی هغه به ددی نه کم درجی والا حدیث باندی مقدم وی

بعضی علماو چی کومو سندونو ته اصح الاسانید ویلی هغه هم پدی وجه

لکه مالک عن نافع عن ابن عمر

ابراهیم عن علقمه عن ابن مسعود

ددی نه کم درجه والا سندونه

حماد بن سمله عن ثابت عن انس

او ددی نه کم درجی والا سندونه لکه سهیل بن ابی صالح عن ابیه عن ابی هریره

صحیح احادیث په اوه مراتبو باندی تقسیمول هم ددی برتری سره تعلق لری

۱ هغه حدیث چی په روایت کولو یی بخاری او مسلم اتفاق کړی وی

۲ هغه چی صرف بخاری روایت کړی وی

۳ هغه چی صرف امام مسلم روایت کړی وی

۴ هغه چی د بخاری او مسلم د شرط برابر وی لیکن هغوی نه وی روایت کړی

۵ هغه چی صرف د بخاری د شرط مطابق وی

۶ هغه چی صرف د امام مسلم د شرط مطابق وی

۷ هغه چی د بخاری او مسلم نه علاوه نورو محدثینو روایت کړی وی او د بخاری او

مسلم د شرط مطابق نه وی لکه امام ابن خزیمه او ابن حبان

د امام بخاری او مسلم شرایط

داسی هېڅ قسم شرط نشته چې بخاری او مسلم په صحیحونو کې د حدیث راوړلو لپاره شرط ایځودی وی البته محققینو علماو د هغوی د کتابونو د تحقیق په نتیجه کې دېته ورسیدل چې بخاری او مسلم په خپلو کتابونو کې فلانی فلانی شرط پابندی کړی ده دی وجی نه په همدې علماو کې د شروطو په تعیین کې اختلاف پیدا شو مونږ به دلته د امام نووی قول ذکر کړو چې هغه حافظ ابن حجر هم په النخبه کې اختیار کړی دی

د بخاری او مسلم دواړو یا د یو د شرط نه مراد دادی چې حدیث به د هغوی د سند د رواتو سره منقول وی او د روایانو نه د حدیث اغستلو په وخت به د هغه حالاتو خیال ساتلی شی چې هغوی یې التزام کړی وو

حسن لذاته

تعریف : هغه حدیث چې هغه عادل او خفیف الضبط راوی روایت کړی پدی حال کې چې سند یې متصل او معلول یا شاذ نه وی
په حسن لذاته کې د صحیح لذاته ټول شرطونه موجود وی البته ددی بعضی روایان حافظه کې د صحیح د روایانو په نسبت کم وی او دا د صحیح پشان حجت دی
د صحیح پشان د حسن هم مختلف مراتب دی حافظ ذهبی فرمایي په حسن کې د ټولو نه اعلی مرتبه بهز بن حکیم عن ابیه عن جده او عمرو بن شعیب عن ابیه عن جده ده

صحیح لغيره

هغه حسن لذاته چې سندونه یې بی شمارة وی
حدیث خو ددی اسانیدو په ډیروالی سره د حسن ددرجی څخه د صحیح درجی ته رسیږی لیکن صحیح لغيره وی نه لذاته
ددی مثال : محمد بن عمرو بن علقمه د ابو سلمه نه روایت کوی هغه د ابو هریره نه چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی

که ما خپل امت په مشقت کی نه اچولی ما به ورته د هر مونځ په وخت کی د مسواک استعمالولو حکم کړی وی
امام ترمذی ددی حدیث روایت کولو نه پس فرمایي دا د حدیث صحیح دی ځکه ددی
بیشمار سندونه شته

یاد ساتل پکار دی چی دا مثال ددی حدیث د متن لپاره ندی بلکی د ددی سند په
لحاظ سره دی ورنه دا حدیث خو اصل کی بخاری او مسلم روایت کړی دی
ابن الصلاح فرمایي د صدق او عدالت په اعتبار سره خو محمد بن عمرو بن علقمه
مشهور راوی دی لیکن راسخ العلم ندی همدا وجه ده چی د ذهن دکمزوری په وجه
اکثرو علماو دپته ضعیف ویلی دی لیکن بعضو د صدق او عدالت په وجه ورته ثقه
ویلی دی دی وجی نه ددی حدیث به حسن وی

حسن لغیره

هغه متوقف حدیث دی چی هغی ته دهغی پشان یا د هغی نه قوی متابعت میلاو شی
لکه د مجهول الحال روایت
اصل کی متوقف حدیث ضعیف وی د متابعت د تایید په وجه هغه حسن وگرځی
ددی مثال : ابو سعید خدری رضی الله عنه مرفوعا روایت کوی
نه ځان ته ضرر ورکول شته او نه بل ته
دا امام دارقطنی او حاکم روایت کړی دی
ددی حدیث ډیر طرق شته لیکن یو هم د نقد او جرح نه خالی ندی البته بعضی طرق
نورو ته تقویت ورکوی دی وجی نه امام نووی او ابن الصلاح دپته حسن ویلی دی

د امام ترمذی وغیره دا اصطلاح (حسن صحیح)

پدی مذکوره عبارت (حسن صحیح) کی اشکال دی ځکه د حسن درجه د صحیح نه کمه وی لهذا یو حدیث ته حسن صحیح ویل دکمی د اثبات او نفی جمع کول دی او دا څنگه کیدای شی

حافظ ابن حجر ددی جواب کی فرمایی: کوم حدیث باندی چی ددی دواړو اوصافو اطلاق وشي هغه به ددوه حالتو نه خالی نه وی یا به هغه غریب وی روایت کونکی به یی یوکس وی یا به غریب نه وی

په اولنی صورت کی ددواړو اوصافو جمع کولو مقصد دادی چی امام ترمذی ته شک شوی چی ایا دغه متفرد راوی د قوی ذهن والا وو چی روایت ته یی صحیح وویلی شی یا دکمزوری ذهن والا وو چی روایت ته یی حسن وویل شی

او اصل کی عبارت داسی وو حسن او صحیح یعنی حسن دی یا صحیح دی لیکن د اختصار د وجی نه حسن صحیح وگرځیده

دداسی حدیث مرتبه د هغه حدیث نه کمه ده چی هغی باره کی یقینی معلوم وی چی صحیح دی

دویم حالت یعنی چی حدیث غریب نه وی دی صورت کی ددوه اوصافو جمع کولو مقصد د حدیث دوه سندونه دی یعنی دا حدیث د یو سند په اعتبار سره صحیح دی او د دویم سند اعتبار سره حسن دی اصل عبارت دی حسن و صحیح

ددی حدیث مرتبه د هغه نه اعلی ده چی صرف صحیح وی

ددی مثال دا حدیث دی که ما زما د امت په تکلیف کی اچولو خطر نه وی ما به

هغوی ته د هر مونځ په وخت د مسواک استعمالولو حکم کړی وی

دا حدیث بخاری او مسلم په صحیح سند سره او امام ترمذی د محمد بن عمر په سند سره روایت کړی دی د محمد بن عمر د حدیث په صحت او حسن کی اختلاف دی دی وجی نه امام ترمذی پدی حدیث باندی د حسن صحیح اطلاق کړی دی

حافظ ابن دقیق فرمایی: په حسن او صحیح کی د سره تضاد نشته البته که حدیث ډیر حسن والا وی نو بیا تضاد شته او کله چی حدیث د صحت درجی ته ورسیری نو لازمی په هغی کی د حسن وصف راځی چی د صحت تابع دی ځکه اعلی درجه د ادنی درجی د وجود نفی نه کوی او ددی اشکال ختمولو لپاره داسی ویل صحیح دی چی د ادنی درجی په اعتبار سره حسن دی او د اعلی درجی په اعتبار سره صحیح دی

د امام ترمذی د یو حدیث باره کی دا ویل حسن غریب

بعضی علماو د امام ترمذی دا عبارت ناشناکڼرلی ځکه د امام ترمذی د خاص اصطلاح مطابق حسن هغه حدیث دی چی په مختلف سندونو سره روایت وی او غریب هغه چی راوی یی یو وی حافظ ابن حجر چی دی باره کی کوم جواب کړی د هغی خلاصه داده: د امام ترمذی خاص اصطلاح به په هغه حدیث محمول وی چی هغی ته امام ترمذی صرف حسن ویلی وی

او کوم حدیث باندی چی ترمذی د حسن غریب حکم ولگوی هغی نه مراد به د جمهورو اصطلاح کی حسن وی او دهغوی د اصطلاح مطابق د حسن او غریب جمع کولوکی څه تضاد نشته

ابن تیمیه رحمه الله فرمایی: په امام ترمذی باندی اعتراض کونکی خلکو ته د هغه د اکثر و اقوالو مطلب نه وی معلوم ځکه کله چی محدثین په یو حدیث باندی حکم لگوی چی دا غریب دی د هغوی مراد دا وی چی دا پدی سند سره غریب دی کله هغوی ددی وضاحت هم کوی اگر چه حدیث د هغوی په نزد صحیح او معروف وی کله چی دغه حدیث په یو بل سند سره روایت شی نو دا دغی سند په اعتبار سره غریب شی اگر چه ددی متن صحیح او معروف وی دی وجی نه امام ترمذی چی کله کوم حدیث

باندی د حسن غریب حکم لگوی نو د هغه مراد دا وی چی دا پدی سند سره غریب دی

لیکن ددی متن د شواهد په بنیاد باندی د حسن په زمري کی راځی

د ثقه راوی زیادت او د حدیث تقسیم شاذ او محفوظ ته

په علوم حدیث کی د زیادت ثقه باب ذکرکول بهترین کار دی زیادت د متن په شان په سندکی هم واقع کیږی لکه موقوف مرفوع او منقطع متصل ګرځول شیخ ابن الصلاح د زیادت ثقه لاندینی دری اقسام ذکرکړی دی ددی دا تقسیم امام نووی او حافظ ابن حجر هم غوره کړی دی

۱ : د ثقه راوی هغه زیادت چی د نورو ثقاتو د دده نه د ډیر ثقه د روایت مخالف وی دا قسم زیادت مردود دی

پداسی صورتحال کی د ثقاتو یا اوثق راویانو روایت ته محفوظ او د ثقه روایت ته شاذ ویلی کیږی

خبر محفوظ هغه حدیث چی ثقه راویان یا اوثق یی د یو ثقه راوی په خلاف کی روایت کړی

خبر شاذ هغه حدیث چی ثقه راوی روایت کړی وی او د نورو ثقاتو یا اوثق راویانو د روایت خلاف وی

په سندکی د شذوذ واقع کیدو مثال : د ابو سعید خدری رضی الله عنه نه مرفوعا روایت دی

د قبرستان او تشاب نه علاوه ټوله ځمکه مسجد دی

امام ترمذی دا روایت کړی دی

دا حدیث حماد بن سلمه د عمرو بن یحی نه هغه د خپل پلار نه او هغه د ابو سعید خدری نه مرفوعا او موصولا روایت کړی دی

لیکن سفیان ثوری د عمرو بن یحی هغه د خپل پلار نه هغه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه مرسلا روایت کړی دی

او سفیان ثوری د حماد بن سلمه په نسبت اوثق دی
 دی وجی نه امام دارقطنی په العلل کی لیکي دا روایت مرسلا محفوظ دی
 ۲ د ثقه هغه زیادت چی د نورو ثقاتو یا اوثق راویانو د روایت منافی نه وی
 دا قسم زیادت مقبول دی ځکه دا یو مستقل حدیث دی چی یو ثقه راوی د خپل شیخ
 نه انفرادی طور سره روایت کړی دی

ددی مثال د ابو هریره رضی الله عنه نه روایت دی رسول الله صلی الله علیه وسلم
 فرمایی کله چی سپی په یو لوخی کی خوله ووهی نو اوه ځل یی وویښی
 امام مسلم او نسایی دا متن د علی بن مسهر او هغه د اعمش نه هغه د ابو صالح او او
 رزین نه او هغی دواړو د ابو هریره نه روایت کړی نو ددی متن په اخرکی راځی ددی
 لوخی کی موجوده اوبه وغیره واپړوی دی راویانو ددی الفاظو زیادت کړی او د اعمش
 نورو شاگردانو دا الفاظ ندی ذکرکړی نو ددی الفاظو په روایت کولوکی علی بن مسهر
 متفرد دی او هغه یو ثقه راوی دی نو دا زیادت به مقبول وی ځکه دا ددی نورو راویانو
 د روایت خلاف ندی

۳ د ثقه هغه زیادت چی یو خاص قسم کی د ثقاتو یا اوثق راویانو د روایت منافی وی
 دا مخالفت د مطلق روایت په مقیدکولو او د عام د تخصیص په صورت کی وی
 د راجح قول مطابق دا قسم زیادت مقبول دی
 ددی مثال دا حدیث دی کله چی سپی په لوخی کی خوله ووهی نو د هغی پاکولو دپاره
 دی اوه ځله وویښل شی

امام مسلم چی دا حدیث د محمد بن سیرین د لاری د ابوهریره رضی الله عنه نه
 روایت کړی دی نو هغه په متن کی ددی لفظ زیادت کړی په اول ځل کی به یی په
 خاورو وینځی البته د ثقاتو روایات په خاورو سره د پاکولو د زیادت نه خالی دی نو
 دی زیادت د ثقاتو مطلق روایت چی صرف وه ځل وینځل وو مقیدکړ

معروف او منکر حدیث

معروف حدیث هغه حدیث دی چی یو ثقه راوی د ضعیف راوی د روایت مخالف روایت کړی وی

منکر حدیث هغه دی چی ضعیف راوی یی د ثقه راوی په مخالفت کی روایت کړی ددی مثال هغه حدیث دی چی ابن ابی حاتم د حبیب بن حبیب زیات نه چی ضعیف راوی دی روایت کړی حبیب د ابو اسحاق نه هغه د عزار بن حریث نه هغه د عبد الله بن عباس نه مرفوعا روایت کوی چی چا مونځونه قایم کړل زکات یی ادکه د بیت الله حج یی وکړ او د رمضا ن روژی یی ونيولی میلمه ته یی میلمستیا ورکړه نو جنت ته به داخل شی

ابو حاتم فرمایي دا روایت مرفوعا منکر دی ځکه ثقاتو دا د عن ابی اسحاق عن العیزار عن ابن عباس نه موقوف روایت کړی او دا موقوفا معروف دی

متابعت او دهغی اقسام

د متابعت لغوی معنی موافقت کول دی

اصطلاحی معنی یو راوی ته د هغه په روایت کی مشارکت حاصلیدل

د متابعت دوه قسمه دی متابعت تامه متابعت قاصره

متابعت تامه په خپله راوی ته د هغه په روایت کی مشارکت د بل چا یو ځای والی حاصلیدل

۲ متابعت قاصره د راوی استاذ یا د هغه نه بره بل کوم راوی ته په روایت کی مشارکت حاصلیدل

متابع شاهد اعتبار

متابع د ب په زیر سره دیته تابع هم ویل کیږي هغه حدیث چې لفظا او معنی یا صرف معنی د یو متفرد راوی د حدیث موافقت کوي او دواړه احادیث د یو صحابی نه نقل وي

شاهد هغه حدیث چې لفظا یا معنا یا صرف معنی د یو متفرد راوی د حدیث موافقت کوي لیکن دواړه احادیث د جدا جدا صحابه کرامو نه نقل وي بعضی اصولیانو متابع د هغه حدیث سره خاص کړي چې هغه په لفظ کې د یو متفرد راوی د روایت موافق وي او شاهد یې د هغه حدیث سره خاص کړي چې په معنی کې د یو روایت موافق وي په دواړه صورتونو کې صحابی یو وي یا جدا جدا اعتبار د یو حدیث د سندونو پلټنه چې معلوم شي ایا ددی حدیث کوم متابع یا شاهد شته که نه؟

حافظ ابن حجر د شاهد او متابع دا مثال بیان کړي امام شافعي په کتاب الام کی د امام مالک نه روایت کړي هغه د عبدالله بن دینار نه هغه د عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي میاشت د نهیش ورځو وي هغه وخت پوري روژه مه نیسي تر څو مو چې میاشت نه وي لیدلی دغه شان روژه د میاشت په لیدو سره ماتوي که په ۲۹ تاریخ باندې اسمان وریځ وي نو دیرش روژي پوره کوي

د بعضی علماوگمان دی چې د مذکوره حدیث پدی الفاظو فاکملوا العده ثلاثین یوما کی امام شافعي تفرد کړي دی ځکه د امام مالک نورو شاگردانو ددی الفاظو په ځای د فاقدروا له الفاظ روایت کړي دی

لیکن صورتحال دادی چې د امام شافعي متابعت تامه او قاصره دواړه موجود دی امام بخاری بعینه همدا الفاظ په خپل کتاب کی د عبدالله بن مسلمه نه هغه د امام مالک نه په مذکوره سند سره روایت کړي دی نو دا دامام شافعي لپاره متابعت تامه شوه

امام ابن خزيمه په خپل کتاب کې همدا الفاظ د عبيدالله بن عمر نه هغه د نافع نه هغه د عبدالله بن عمر نه روايت کړی نو دا روايت د امام شافعي لپاره متابعت قاصره شو امام مسلم پخپله هم دا الفاظ د عبيدالله بن عمر پدې سند سره روايت کړی دی نيز ددې حديث يو شاهد هم شته چې امام نسايي پدې الفاظو سره د محمد بن حنين نه هغه د عبدالله بن عباس نه روايت کړی

محکم او مختلف حديث

محکم حديث هغه مقبول حديث دی چې د خپل مساوی حديث د مخالفت نه سالم

وی

پداسی حديث باندی عمل کول واجب دی اکثر احاديث ددې قسم نه دی

مختلف الحديث هغه حديث چې د خپل ځان پشان حديث سره تعارض لری لیکن

ددواړو مابین کی جمع ممکن وی

اما شافعي طحاوی او ابن قتيبه پدې موضوع باندی کتابونه لیکلی دی

کله چې په دوه مقبولو احاديثوکی تعارض واقع شی نو دا به څنگه حل کولی شی

پدې صورت کی به په ترتیب سره لاندینی څلورو امورو ته رجوع کولی شی

۱: کله چې دا دواړه احاديث د یو بل مخالف وی او د هیڅ تکلف نه بغیر ددواړو مینځ

کی جمع ممکن وی نو دا لاره به اختیارولی شی

ددې مثال دا حديث دی

د جذام بیماری والا نه داسی تخته چې د زمري نه تختی

دویم حديث بیمار سړی به د صحتمند سره نه کینی

حديث نه څه بیماری متعدی ده او نه د بدفالی څه حقیقت شته

ددې احاديثو د معنی څخه پیدا شوی تعارض داسی دی : په اولنی حديث کی د جذام

بیماری والا کس څخه د جدا کیدو حکم دی لیکن په اخری حديث کی ددې نفی ده

چې بیماری د یو نه بل ته نه نقل کیږی

ددی تطبیق او جمع : بیماریانی پذات خود نه منتقلیری لکه د بعضی جاهلانو او
 ډاکترانو چی گمان دی البته دا کیدای شی چی الله تعالی د یو بیمارکس سره کیناستل د
 روغ سړی د بیماری سبب وگرځوی
 لیکن دا هم کتل شوی دی چی دنورو اسبابو پشان د بیماری والا سبب د مسبب
 باوجود نه واقع کیږی
 ۲: که چیرته دداسی دوه احادیثو په مابین کی جمع ممکن نه وی نو ددواړو تاریخ ته به
 رجوع کولی شی اوکوم چی متاخر وی هغه به ناسخ او متقدم به منسوخ وی
 ۳: که د تاریخ معلومات نه وی او په متن یا سندکی د ترجیح څه وجوهات موجود وی
 هغه به اختیارولی شی
 ۴: که د ترجیح څه وجه هم ممکن نه وی نو ددی دواړو احادیثو باره کی به توقف
 کولی شی تر دی چی محقق ته وجه د ترجیح ښکاره شی

نسخ او دهغی د پیژندلو طریقی

د نسخ لغوی معنی ازاله یعنی زایلول او نقلول دی ته وایی نسخت الشمس الظل یعنی
 نمر سوری لره زایله کړ پدی مثال کی د نسخت معنی ازاله ده دغه شان ته وایی نسخت
 الکتاب یعنی ما دکتاب عبارت نقل کړ
 اصطلاحی تعریف: د یو متاخر شرعی دلیل په بنا باندی متقدم شرعی حکم اوچتولو ته
 نسخ وایی

د نسخ د پیژندلو لاندینی دری طریقی دی

۱ نص د رسول الله علیه السلام صراحت دا طریقه د ټولو نه واضحه ده لکه نبی کریم
 صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی ما تاسو مخکی د قبرونو د زیارت نه منع کولی اوس
 یی زیارت کوی

۲ د صحابی خبر ورکول چي دا دليل متاخر دي لکه جابر رضي الله عنه فرمايي يعني په اور باندې پخ شوی شيانو په وجه اودس نه کول د نبی علیه السلام اخري عمل وو

۳ تاريخ يعني د تاريخ په وجه د يو دليل د متقدم والی او د بل د متاخر والی فيصله کول لکه د شداد بن اوس رضي الله عنه نه روايت دي چي نبی کریم صلی الله علیه وسلم په روژه کی حجامه لگونکی او حجامه کونکی کس ته فرمايلي وو چي ددواړو روژه ماته شوه

ليکن د ابن عباس رضي الله عنهما په حديث کی دي چي نبی علیه السلام د احرام او روژي په حالت کی حجامه لگولی ده

په دواړه احاديثوکی ظاهري تعارض دي او حل يی دادی چي د شداد بن اوس د حديث تعلق د فتح مکه سره دي چي ۸ هجري کی واقع شوی وه او د ابن عباس رضي الله عنهما حديث د حجه الوداع لسم هجري سره متعلق دي لهدا د ابن عباس رض حديث ناسخ شو او وس به د حجامی په وجه روژه نه ماتيري ليکن دا ياد ساتل پکار دي چي ددی دواړو احاديثو د ناسخ او منسوخ په باب کی ذکرکول د يو قول مطابق دي

نوبت د متاخر الاسلام صحابی روايت

چي د متقدم الاسلام صحابی د روايت په خلاف راشي دا به په نسخ دليل نه وی ځکه کيدای شی چي متاخر الاسلام صحابی دغه روايت دداسی صحابی نه اوریدلی وی چي د متقدم الاسلام صحابی نه هم مخکی مسلمان شوی وی یا د هغی په شان بل صحابی نه اوریدلی وی او ارسال يی کړی وی

نیز اجماع خپله ناسخ نشي کيدای د نسخ دليل کيدای شی

مردود خبر او ددی د رد والی اسباب

خبر مردود هغه حديث چي د هغی د راوی صدق راجح نه وی

ددی ډیر اقسام دی بعضی اصولیانو ددی ۴۱ یا ۴۲ اقسام ذکرکړی دی

لیکن ددی بنیادی دوه اسباب دی

۱ د یو یا ډیرو راویانو د سند نه غورځیدل

۲ د سند په بعضی راویانو باندی جرح کیدل

د سند نه د راوی غورځیدلو اقسام

د راوی د ساقطیدو دوه قسمه دی

واضح او جلی هغه دی چی دهغی په پیژندلوکی ماهرین حدیث او عام طلبه مشترک

وی

خفی هغه دی چی د علم حدیث ماهرین او د اسانیدو او علتونو نه خبردار علما یی

پیژنی

د اولنی قسم د پیژندلو طریقه

د راوی او مروی عنه د ملاقات عدم ثبوت هغه داسی چی راوی د مروی عنه په زمانه

کی دسره موجود نه وی یا یو زمانه کی موجود وی خو دواړو ملاقات نه وی شوی نیز

راوی ته به د مروی عنه د طرفه اجازت وی نه و جادت

ددی کارونو د ثابتولو لپاره د علم تاریخ ضرورت راغلی ځکه دا علم د رواتو په تاریخ

پیدایش او وفات باندی مشتمل وی دغه شان پدی کی د هغوی د طالب علمی ددور

تذکره وی

د سقط په اعتبار سره د مردود خبر اقسام

د سقط په اعتبار سره د مردود خبر شیر اقسام دی

۱معلق ۲ مرسل ۳ معضل ۴ منقطع ۵ مدلس ۶ مرسل خفی

معلق هغه حدیث چی د هغی د ابتدا سند څخه یو یا زیات راویان حذف شوی وی

د محذوف راویانو د حالت د نه معلومیدو په وجه دا حدیث په مردود احادیثوکی شمار

شوی

په صحیح بخاری کی د معلق احادیثو حکم

په صحیح بخاری کی معلق احادیث په کثرت سره موجود دی امام نووی ددی حل

پیش کړی هغه فرمایي

کوم روایات چی په صیغه د جزم سره وی لکه قال ذکر روی نو د امام بخاری نه تر قایل پوری به ددی په سند د صحت حکم لگولی شی
لیکن کوم روایات چی په صیغه د تمریض سره وی لکه قیل ذکر روی نو د هغه نه د منسوب الیه پوری د سند څه گرانته نشته
که یو محقق ددی قسم روایت څخه استدلال کول غواړی نو هغه باید د رواتو د حالات تحقیق وکړی

۲ مرسل هغه حدیث چی یو تابعی یی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه مرفوعاً بیان کړی

لکه هغه ووايي رسول الله صلی الله علیه وسلم داسی فرمایلی دی یا یی کړی دی وجه د تسمیه داده چی عرب وایی ناقه رسل یعنی تیز رفتار اوبنه گویا که مرسل راوی د حدیث متن طرفته جلدی کوی او بعضی سند حذف کوی
حکم مرسل حدیث په مردود احادیثوکی شمار شوی او وجه همغه ده چی مونږ د معلق په حکم کی ذکر کړی وه چی د محذوف راوی حالات مجهول دی هغه داسی چی دی روایت کی احتمال دی چی ایا صحابی ساقط کړی شوی یا تابعی که تابعی وی نو دا احتمال دی چی ثقه به وی که ضعیف

د مرسل حکم

جمهور محدثینو او اکثرو فقهاو دا مسلک اختیار کړی چی مرسل مردود دی او دلیل یی دادی چی د مجهول راوی دکوم چی نوم معلوم وی د هغه روایت لره اعتبار نشته نو د هغه مجهول روایت به څنگه قبلولی شی چی نوم یی هم نه وی معلوم
ځکه کوم راوی چی محذوف دی هغه هم مجهول العین دی هم مجهول الحال لیکن ددري ایمه کرامو چی ابو حنیفه مالک او د یو روایت مطابق د امام احمد نه دا قول نقل دی چی مرسل مطلق طور باندی مقبول دی
ددوی دلیل د یو راوی باره کی سکوت اختیارول ددی دلیل دی چی دا راوی عادل دی ځکه خاموشی اختیارولو والا راوی عادل هم دی او دا هم ورته معلومه ده چی زما پدی روایت سره د شریعت احکام مرتب کیږی

دی وچی نه بعضی علماو خو لا تردی پوری ویلی دی چی مرسل روایت د مسند روایت خخه ډیر قوی دی

ځکه په سند سره بیانونکی راوی تاته د سند د راویانو باره کی ذمه داری درکوی چی د راویانو احوال معلوم کړه او کوم راوی چی مرسل روایت کوی هغه تا ددی ذمه داری خخه بری کوی او دا فیصله کوی چی دا روایت قطعی طور سره صحیح دی

د امام شافعی وغیره دا خیال دی چی د سعید بن مسیب پشان دکبارو تابعینو مرسل روایت مقبول دی کله چی یوه قرینه دهغی تایید وکړی

مثلا دا حدیث په یو بل سند سره متصل روایت شوی وی یا د صحابی د فتوی یا د اکثر علماو د فتوی مطابق وی

د مرسل د موضوع سره متعلق دا مذکوره بحث د صحابه کرامو د مرسل باره کی ندی صحیح مذهب کوم چی جمهورو علماو اختیارکړی دادی چی د صحابی مرسل حجت دی

ځکه صحابه ډیرکم د تابعینو خخه روایت کوی

او کله چی هغوی داسی روایت هم کوی نو وضاحت کوی

نو کله چی هغوی بغیر د واسطی خخه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم خخه روایت کوی نو دا حذف شوی واسطه صحابی وی او صحابه ټول عادلان دی

۳ معضل هغه حدیث چی د هغی د سند خخه دوه یا ډیر راویان په مسلسل ډول حذف وی

وجه د تسمیه دا د اعضله نه ماخوذ دی ددی معنی ده چی ستری یی کړ یعنی راوی ستری شو او ډیری واسطی یی وغورځولی

۴ منقطع هغه حدیث چی د سند خخه یی یو یا ډیر راویان په غیر مسلسل طور سره ساقط وی

مدلس

تدلیس

د تدلیس لغوی معنی اخفا العیب د عیب پټول دی
 تدلیس د دلس نه ماخوذ دی ددی معنی تورتم دی گویا که مدلس درست صورتحال
 پټ کړی او سامع یی په توره معامله کی اچولی دی
 اصطلاحی تعریف د تدلیس دوه قسمونه دی
 تدلیس الاسناد تدلیس الشیوخ
 ۱ تدلیس الاسناد د راوی خپل استاذ لره غورځول او د هغه د استاذ څخه یا د هغه
 راوی څخه راویت کول چی دده ملاقات ورسره شوی وی خو سماع یی ترینه ثابت نه
 وی نیز هغه ته د شیخ د طرفه اجازت وی نه وجادت او روایت پداسی صیغه سره وکړی
 چی د سماع احتمال پکی وی
 لکه عن او قال

تدلیس التسویه د تدلیس الاسناد بهترین قسم دی ددی تعریف دادی راوی داسی
 حدیث راویت کړی چی دهغی په سندکی دوه ثقه راویان چی مینځ کی یی ملاقات
 ثابت وی او دداوړو مابین کی یو ضعیف راوی وی او مدلس راوی دا ضعیف راوی
 حذف کړی او دغه دواړه ثقه راویان د یو بل سره میلاو کړی
 شیخ عراقی فرمایي د رواتو څخه بقیه بن الولید او ولید بن مسلم پداسی تدلیس کولو
 بانندی مشهور دی
 ۲ تدلیس الشیوخ د راوی خپل استاذ لره پداسی لقب اوکنیت سره ذکرکول چی هغی
 بانندی خلکوکی مشهور نه وی
 حکم کوم مدلسین چی د غیر ثقه راویان څخه تدلیس کوی د هغوی روایت به تر هغه
 پوری مقبول نه وی تر څو چی یی تصریح په سماع بانندی نه وی کړی

۶ مرسل خفی

د راوی دداسی هم عصر څخه روایت کول چی ملاقات یی ورسره نه وی شوی او
 دهغه له طرفه ورته اجازت وی نه وجادت او روایت هم پداسی الفاظو نقل کوی چی
 هغی کی د سماع احتمال وی

مثال ابن ماجه د عمر بن عبدالعزيز په سند سره روایت کړی هغوی د عقبه بن عامر
 شخه چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي الله تعالی دی په پیره کونکی باندی
 رحم وکړی
 حافظ مزى په الاشراف کی فرمایي د عمر بن عبدالعزيز ملاقات د عقبه بن عامر سره
 ندی ثابت

د تدلیس او ارسال خفی د پیژندلو طریقې

- ۱ د مدلس یا مرسل پخپله باندی اعتراف کول
- ۲ ددی دواړی د مروی عنه شخه مطلقا یا په کوم خاص حدیث کی د سماع عدم ثبوت
 او په یو خاص حدیث کی دسماع د عدم ثبوت باره کی خبرداری ورکول د دی فن د
 ماهرینوکار دی

په راوی باندی د جرح او طعن اسباب

- په راوی باندی د جرح لس اسباب دی بعضی د بعضو نه سخت دی
 د لاندینی پینځه اسبابو تعلق د راوی د عدالت سره دی
- ۱ الکذب نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندی دروغ تړل ۲ التهمه بالكذب د عامو
 خلکو سره په خبرو اترو کی دروغ ویل ۳ الفسق گناه ۴ البدعه بدعت ۵ جهالت
 او د لاندینی پینځه اسبابو تعلق د راوی د ضبط یعنی قوت حافظه سره دی
 - ۱ فحش الغلط فاحشی غلطیانی کول په کثره الغفله د غفلت زیاتوالی ۳ الوهم وهم کول
 ۴ مخالفه الثقات د ثقه راویانو مخالفت کول ۵ سو الحفظ د قوت حافظی کمزوری
 وس ددی اسبابو تذکره د ردکولو په ترتیب سره په لاندی ډول کیږی
 - اولنی سبب د راوی په نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندی دروغ تړل دداسی
 دروغجن روای حدیث ته موضوع ویل کیږی

موضوع حدیث او ددی حکم

الوضع ددی لغوی معنی ده دروغ تړل
موضوع حدیث هغه دروغ حدیث دی چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم باندی دروغ
تړل شوی وی

په مطلق طور سره موضوع احادیث روایت کول حرام دی البته که د هغی د عیب او
موضوع والی بیان وشي نو بیا یی روایت کول درست دی
ځکه نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي څوک چی ما طرفته یو حدیث منسوب کړی
او د هغه دا خیال وی چی دا دروغ دی نو دا ددروغ ویونکو څخه یو دی

د حدیث د وضع کولو اسباب

د احادیث د وضع کولو او ددروغو احادیثو د روایت کولو ډیر اسباب دی چی د هغی
څخه بعضی په لاندی ډول دی
۱ د الله تعالی قربت حاصلول ۲ د حکمرانانو د قربت خواش ۳ په اهل اسلام باندی د
هغوی دین ګټو ډول ۴ د کسب او رزق تلاش کول
۵ خپل مذهب ته تقویت ورکول ۶ دشهرت دپاره نادر او ناشنا احادیث بیانول

د الله تعالی د قرب حاصلولو په نیت

د الله تعالی د قرب حاصلولو لپاره داسی احادیث د ځانه جوړول چی خلکو ته پکی د
نیکی طرفته ترغیب او د بدی څخه ویره ورکول وی لکه دا قسم احادیث عبادت گزارو
او صوفیانو خلکو جوړ کړی دی
او دا بدترین قسم او غټ مصیبت او امتحان دی ځکه عموما ددوی د تقوی او دین
داری د وجی په دوی باندی خلک اعتمادکوی او ددوی طرفته مایله کیږی
کوم راویانو چی د اجر او دالله د قرب حاصلولو په غرض دروغ احادیث جوړ کړی د
هغوی څخه نوح بن ابی مریم راوی دی

دا د مرو قاضي وو او ددی لقب نوح الجامع دی ده د امام ابو حنیفه او ابن ابی لیلی
 خخه فقه حاصل کړی وه کله چی ده ته وویل شو چی ته چی د ابن عباس رض خخه د
 عکرمه په واسطه د یو یو سورت فضایلو باره کی احادیث روایت کوی دا دکوم ځای نه
 د عکرمه باقی شاگردان خو داسی احادیث نه روایت کوی ؟ هغه په جواب کی وویل
 کله چی ماته پته ولگیده چی خلکو قران ته شاه کړی او د ابو حنیفه فقه او د ابن
 اسحاق مغازی پسی شوی دی نو ما د ثواب په نیت دا احادیث جوړ کړل چی خلک
 دی طرفته متوجه شی

۲ د حکمرانانو د قربت حاصلولو خواهش

د حکمرانانو د خواهشاتو مطابق احادیث جوړول او د هغوی قربت حاصلول د امیر
 المومنین مهدی عباسی سره د غیاث بن ابراهیم کوفی یوه قصه پیش راغلی وه هغه
 داسی چی مهدی دکوترو سره محبت لره او د هغی سره به یی لوبی کولی یوه ورځ
 غیاث د مهدی خواته راغلی دی کی د هغه مخی ته کوتره وه او هغه ورسره مشغولیده
 غیاث وویل ماته فلانی د فلانی نه حدیث بیان کړی او سند یی مکمل کړ او د نبی کریم
 صلی الله علیه وسلم دا حدیث یی نقل کړ
 یعنی مقابله کول صرف په نیزه بازی یا د اوسنانو په منډو یا په مرغوکی جایز ده
 غیاث پدی حدیث کی د او جناح لفظ اضافه کړ مهدی ته ددی پته ولگیده او هغه د
 خپلو کوترو د ذبح کولو حکم وکړ
 دا حدیث اصحاب السنن روایت کړی دی لیکن دا مذکوره من گرت زیاتی پکی نشته

۳ په مسلمانانو باندی د هغوی دین گډوډول

لکه هغوی ته ددهوکه ورکولو په نیت باندی په اسلام کی پدی نیت داخل شوی
 ملحدینو دا کار کړی
 ددوی خخه یو بیان بن سمعان وو هغه د علی رضی الله عنه د الوهیت دعوی کړی وه
 خالد بن عبدالله قسری هغه قتل کړ او وی سوزه

۴ کسب کول او رزق پیدا کول

د پیسو پیدا کولو لپاره احادیث جوړول لکه د قصه کړو خلکو دا طریقه ده

۵ خپل مذهب ته تقویت ورکول

۶ د شهرت لپاره ناشنا احادیث پیش کول

د وضع د پیژندلو طریقی

د وضع (د حدیث د ځانه د جوړولو) د پیژندلو طریقی په لاندې ډول دی

۱ د واضع پخپله اعتراف کول لکه نوح بن ابی مریم دکوم ذکر چی مخکی تیر شو دغه شان میسر بن عبد ربه فارسی هم وو دی خپله اقرار کړی وو چی ما د علی رضی الله عنه د فضیلت باره کی ۷۰ احادیث د ځانه جوړ کړی دی

۲ چی روایت د عقل پداسی طریقی سره مخالف وی چی دهغی تاویل ممکن نه وی لکه دا حدیث

د نوح کشتی د بیت الله شخه طواف وکړ او د مقام ابراهیم شاته یی دوه رکعت ادا کړل امام ذهبی دا روایت په میزان کی د عبدالرحمان بن زید بن اسلم عن ابیه عن جده په سند سره ذکر کړی دی او دا ضعیف راوی دی

دویم سبب التهمه بالكذب ددی دوه صورتونه دی

راوی د خلکو سره په خبرو کی دروغ وایی یا هغه د یو داسی حدیث په روایت کولو کی متفرد وی چی د شریعت د قواعدو خلاف وی

دداسی راوی حدیث ته متروک ویل کیږی د صدقه دقیقی راوی روایات ددی مثالونه دی هغه دفرقد نه روایت کوی هغه د سمره نه هغه د ابوبکر صدیق نه او د عمرو بن شمر روایات هغه د جابر جعفی نه هغه د حارث نه او هغه د علی بن ابی طالب شخه

دریم خلورم او پینخم سبب

د راوی سنگینی غلطیانی کول د هغی انتهایی غفلت او پداسی فسق کی واقع کیدل
چی د کفر درجی ته نه رسیږی
کوم علما چی د ثقه په مقابله کی د ضعیف راوی روایت په منکر کی نه منحصر وی
هغوی ددی دری راویانو روایاتو ته هم منکر وایی

مثال : امام نسایی او ابن ماجه د ابو زکریا یحی بن محمد بن قیس په سند سره روایت
کوی هغوی د هشام بن عروه شخه هغه د خپل پلار عروه شخه هغه د عایشه رضی الله
عنها شخه مرفوعا روایت کوی

یعنی لبری کچه کهجوری د پخو کهجور سره خوری ځکه کله چی انسان دا خوری نو
شیطان غصه کیږی

امام نسایی فرمایی دا حدیث منکر دی ددی په روایت کولو کی ابو زکریا یحی بن
محمد متفرد دی دا یو صالح شیخ دی لیکن په ثقه والی کی ددی مرتبه دومره نده چی
ددی روایت په تفرد کی مقبول شی

شپږم سبب : وهم الراوی د راوی یو حدیث لره د وهم سره روایت کول
وهم لکه یو سند د موقوف په ځای مرفوع او د منقطع په ځای موصول بیانول دغه شان
وهم په متن کی د یو حدیث په بل کی د داخلولو په صورت کی واقع کیږی
بعضی اوقاتو کی وهم قاده وی لکه حدیث مرسل بیانول او کله غیر قاده وی لکه د
سند په یو راوی په نوم کی د وهم کولو علت

ددی ضابطه داده چی حدیث به غریب وی یا د هغی به د یو نه زیات سندونه وی او د
غریبوالی په صورت کی په سند کی د عیب په وجه په متن کی عیب لازم راځی او ددی
برعکس هم لیکن د زیاتو سندونو په صورت کی په یو شی باندی د جرح په وجه په بل
شی کی جرح نه ثابتیږی

په کوم حدیث کی چی وهم واقع وی هغی ته معل یا معلل وایی
 په علوم حدیث کی دا یو مشکل علم دی ددی معرفت هغه څوک کولی شی چی چاته
 الله تعالی ژوروالی ته د رسیدو لپاره تیز دماغ ورکړی وی او هغه د رواتو په مراتبو او د
 احادیثو په متونو باندی وسیع علم لری

په سند کی د هغه وهم مثال چی قاده نه وی
 په صحیح بخاری کی د راوی یعلی بن عبید طنافسی حدیث دی هغه د سفیان نه
 روایت کوی هغه د عمرو بن دینار نه هغه د عبدالله بن عمر نه نبی کریم صلی الله علیه
 وسلم فرمایي یعنی بایع او مشتری ته د بیع واپس کولو اختیار حاصل دی تر څو چی
 هغوی په یو مجلس کی وی
 ددی حدیث په سند کی د سفیان څخه یعلی بن عبید وهم کړی دی او عمرو بن دینار
 یی د سفیان استاذ ګرځولی دی حالانکه پدی حدیث کی دسفیان استاذ عبدالله بن
 دینار دی او هغه د عبدالله بن عمر څخه روایت کوی

امام بن معین فرمایي یعلی بن عبید د سفیان څخه په روایت کی ضعیف او د نورو
 راویانو څخه روایت کی ثقه دی
 په متن کی د وهم واقع کیدو مثال
 د ابو سعید بن ابی مریم حدیث دی هغه د امام مالک څخه روایت کوی هغه د زهری
 نه هغه د انس رضی الله عنه نه چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي د یو بل
 څخه نفرت مه کوی د یو بل سره حسد مه کوی د یو بل غیبت مه کوی
 په اصل کی د ولا تنافسوا الفاظ د ابو هریره رضی الله عنه د حدیث وو لیکن ابن ابی
 مریم ته وهم شوی او دا الفاظ یی د انس رضی الله عنه په حدیث کی داخل کړی دی
 امام مالک د ابو الزناد څخه روایت کوی هغه د اعرج څخه هغه د ابو هریره رضی الله
 عنه نه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : د بدګمانی څخه بچ شی ځکه دا ډیره
 غټه ګناه ده چا پسی مه ورپسی کیری او جاسوسی مه کوی او په خپل مابین کی د یو بل
 سره حسد مه کوی

د وهم پیژندلو طریقه : وهم د راوی د تفرد او د نورو د مخالفت په وجه پیژندلی شی
لیکن پدیکې څه نور قراین هم شاملیری نیز ددی د پیژندلو یوه طریقه دا هم ده چی د
حدیث ټول اسانید راجمع کړی شی او د ضبط او اتقان په اعتبار سره د راویانو درجی
وپیژندل شی

امام علی بن المدینی فرمایي که د یو باب طرق راجمع نه کړی شی د هغی غلطیانی نه
واضحیری

اووم سبب : د راوی د نورو ثقاتو سره مخالفت او دا مخالفت په شیر قسمه دی

۱ المدرج د را په زبر سره د ادرجت الشی فی الشی نه مشتق دی ددی معنی ده چی یو
شی په بل کی داخلول
او ددی دوه قسمه دی

۱ مدرج الاسناد هغه حدیث چی د هغی د سند سیاق بدل کړی شی او ددی ډیر
صورتونه دی

۱ د یو راوی سره دوه مختلف احادیث په دوه سندونو سره وی لیکن هغه دا دواړه ددی
دوه سندونو څخه په یو سند سره بیان کړی یا د هغی څخه یو په یو خاص سند سره
روایت کړی او ددویم حدیث څخه په هغی کی څه اضافه وکړی

۲ د هغه سره په یو خاص سند سره متن دی مگر ددی متن څه حصه په بل سند سره ده
نو دا راوی دی مکمل حدیث لره په اول سند روایت کړی

۳ هغه د یو استاذ څخه یو حدیث واوری لیکن د هغی یوه حصه ترینه په واسطه سره
واوری لیکن بیا مکمل حدیث بغیر د واسطی څخه بیان کړی

۴ یو حدیث د مختلفو راویانو څخه اخذکړی چې هغوی په جدا جدا الفاظو روایت کړی وی لیکن دا یی پداسی طریقی پیش کړی چې اختلاف ته پکی اشاره ونه کړی

۲ مدرج المتن : هغه حدیث چې د هغی په متن کی داسی الفاظ داخل کړی شی چې د هغی څخه نه وی

او اکثر ادراج د متن په اخرکی واقع کیږی او ددی د متن په اول کی واقع کیدل د متن په درمیان کی د واقع کیدو په نسبت کم وی

ددی مثال هغه روایت دی چې خطیب پدی سند سره روایت کړی ابی قطن و شبابه عن شعبه عن محمد بن زیاد عن ابی هريره رضى الله عنه مرفوعا اسبغوا الوضو ويل للاعقاب من النار

پدی حدیث کی د اسبغوا الوضو لفظ مدرج دی او د ابو هريره رضى الله عنه کلام دی دی وجی نه امام بخاری دا حدیث پدی سند سره روایت کړی دی ادم بن ابی ایاس عن شعبه عن محمد بن زیاد عن ابی هريره رضى الله عنه قال اسبغوا الوضو فان ابا القاسم صلى الله عليه وسلم قال ويل للاعقاب من النار

ددی حدیث د ذکرکولو نه پس خطیب بغدادی رحمه الله فرمایلی دی د شعبه څخه ددی حدیث په روایت کولوکی شبابه او ابو قطن ته وهم شوی دی لکه څنگه چې مونږ ددی وضاحت کړی دی

د ادراج د اقسامو څخه د ابن مسعود رضى الله عنه دا حدیث دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي

بد فالی شرک دی او په مونږکی داسی یو تن نشته چې د بد فالی سوچ ورله نه راځی لیکن الله تعالی دا د توکل په ذریعه باندی ختموی

امام ترمذی دا روایت کړی دی او حسن صحیح ورته ویلی دی

بیا هغه فرمایي ما د بخاری څخه اوریدلی چې فرمایلی یی وما منا الا دا الفاظ د ابن مسعود کلام دی

د ادراج اسباب حکم او د پیژندلو طریقې

- د ادراج اسباب ډیر زیات دي د هغې څخه بعضې په لاندې ډول دي
- ۱ د غریب الفاظو تفسیر
 - ۲ د نبی کریم صلی الله علیه وسلم دکلام څخه یو حکم استنباطول
 - ۳ دشرعی حکم بیانول
- امام زهري او نور ائمه فرمایي د غریب د تفسیر د مقصد نه علاوه د نورو مقاصدو لپاره ادراج کول صحیح ندي
- ادراج په څو طریقو سره پیژندل کیږي د هغې څخه بعضې په لاندې ډول دي
- ۱ بعض راویان د مدرج عبارت وضاحت وکړي او هغې خپل قایل ته منسوب کړي
 - ۲ ددی عبارت نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته منسوبول نا ممکن وي

مقلوب حدیث

دی ته منقلب هم وایي هغه حدیث چی هغی کی یو راوی لفظ یا معنی بدل کړی وی او قلب په سندکی واقع کیږي لکه څنگه چی متن کی واقع کیږي

په سندکی قلب دادی چی یو حدیث د یو راوی څخه مشهور وی چی هغه روایت کړی دی لیکن د غرابت یا څه بل سبب په وجه د هغی په ځای پدغه طبقه کی یو بل راوی کیځودلی شی

د راویانو څخه دا کار به حماد بن عمرو نصیبی کولو
امام بخاری فرمایي دا منکر الحدیث دی
ددی مثال دا حدیث دی

کله چی تاسو د مشرکانو سره په لاره کی میلاو شی نو په سلام باندی ابتدا مه کوی

حماد بن عمرو پدی کی قلب کړی دی هغه دا عن الاعمش عن ابی صالح عن ابی هريره خخه مرفوعا روایت کړی
لیکن دا روایت عن سهل بن ابی صالح عن ابیه عن ابی هريره خخه دی لکه دا امام مسلم روایت کړی

او په سند کی قلب د راویانو د نومونو په مخکی کولو او ورسته کولو کی واقع کیږی
مثلا مره بن کعب او کعب بن مره پدی کی د یو راوی نوم د بل راوی د پلار د نوم په خیر دی

ددی مثال هغه حدیث چی امام مسلم روایت کړی دی د وه کسانو باره کی چی الله به یی د قیامت په ورځ د خپل سوری لاندی کړی په کومه ورځ چی به هیڅ سوری نه وی پدی حدیث کی دی ورجل تصدق بصدقه فاخفاها حتی لا تعلم یمینه ما انفقت شماله دی اخری الفاظو کی قلب شوی دی او صحیح داسی دی لا تعلم شماله ما تنفق یمینه لکه دا بخاری روایت کړی دی او امام مسلم هم یو روایت پدی الفاظو سره کړی دی او د قلب یو صورت دا هم دی چی د یو متن سند د بل متن سره میلاو کړی شی او د هغی متن د بل سند سره میلاو شی
لکه دا کار د بخاری سره د بغداد خلکو کړی وو
دا واقعه خطیب په خپل کتاب تاریخ بغداد او ابن حجر په النکت علد کتاب ابن الصلاح کی ذکر کړی ده

المزید فی متصل الاسانید

هغه دی چی هغی کی مخالفت د یو راوی د زیادت په وجه وی او دا په مینځ د سند کی په ظاهر کی متصل بنکاری
حکم : دی کی به اعتبار هغه سند لره وی چی د زیادت خخه خالی وی پدی شرط سره چی زیادت نه کونکی راوی به د هغه راوی خخه متقن وی چی زیادت یی کړی وی که نه وی نو د زیادت والا سند به راجح وی

ددی مثال دا حدیث دی چی امام مسلم او ترمذی پدی سند سره روایت کړی دی
عبدالله بن المبارک عن عبدالرحمان بن یزید عن جابر عن بسر بن عبیدالله عن ابی
ادریس الخولانی عن واثله بن الاسقع عن ابی مرشد الغنوی قال قال رسول الله صلی
الله علیه وسلم

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی په قبرونو باندی مه کینی او مه هغی طرفته مونځ
کوی

امام ترمذی فرمایی چی امام بخاری فرمایلی دی د ابن المبارک دا حدیث غلط دی
دی کی ابن المبارک غلطی کړی ده او دی کی یی عن ابی ادريس زیات کړی دی اصل
کی دا بسر بن عبیدالله دی چی د واثله بن الاسقع نه روایت کوی

المضطرب

د را په کسره سره هغه حدیث چی په مختلفو وجوهو سره روایت شوی وی او ټول وجوه
په قوت کی برابر وی

برابره ده که اختلاف د یو راوی د طرفه وی یعنی یو ځل حدیث په یو شان روایت کوی
او بل ځل د هغی مخالف

یا دا حدیث د یو نه زیات راویانو روایت کړی وی او د هغو څخه هر یو د جماعت
مخالف وی

اضطراب د حدیث دضعف سبب دی دا د راویانو د حافظی د کمزوری په وجه په سند
او متن دواړو کی واقع کیږی

بیا که د راوی د ضبط د وجوهاتو څخه یو وجه راجحه شی یا د مروی عنه صحبت ډیر
وی یا ددی نه علاوه د ترجیح کومه وجه ظاهر شی نو حکم به راجح وجی لره وی او
پدی وخت کی به په حدیث باندی د اضطراب حکم نه کیږی او نه به یی دا حکم وی
په متن کی د اضطراب واقع کیدو مثال : هغه حدیث دی چی امام ترمذی پدی سند سره
روایت کړی دی

عن شريك عن ابى حمزه عن الشعبى عن فاطمه بن قيس فقال ان للمال حقا سوى الزكاه

او همدا حديث ابن ماجه رحمه الله پدى سند سره ذكر كړى دى او هغى كى دا الفاظ دى ليس فى المال حق

حافظ عراقى فرمايى دا داسى اضطراب دى چى د تاويل احتمال پكى نشته او دا هم ويل شوى دى چى تاويل يى ممكن دى هغه دا چى د حق نه مراد نفلى حق وى لكه د نفلى صدقى پشان او ميلمه د احترام پشان او د كوم حق چى نفى شوى ده د هغى نه مراد واجب حق وى

المصحف

هغه حديث چى هغى كى د نقطو په اعتبار سره يو يا ډير حروفوكى تبديلى شوى وى حالانكه د لفظ تحريرى صورت باقى پاتى وى تصحيح په متن او سند دواړو كى واقع كيرى

په سند كى د تصحيح مثال : دا حديث دى لتودن الحقوق الى اهلها يعنى تاسو به ضرور د هر يو حقونه ادا كوى
دا حديث امام شعبه د عوام بن مرجم نه هغه د ابو عثمان هغه د عثمان بن عفان څخه مرفوعا روايت كوى
امام يحيى بن معين دى كى تصحيح كړى دى او د عوام بن مرجم په ځاى يى عوام بن مزاحم لوستلى دى

په متن كى د تصحيح مثال دا حديث من صام رمضان ثم اتبعه ستا من شوال چا چى د رمضان نه پس شپږ روژى ونيولى
ابو بكر صولى پدى كى تصحيح كړى دى او د ستا په ځاى يى شيا لوستلى دى

٦ المحرف

هغه حديث چي هغي کي د اعراب په لحاظ په يو يا دوه حروفو کي تبديلي شوي وي او د لفظ اصل شکل په ځاي پاتي وي

په سند کي د تحريف مثال د عقيل په ځاي عقيل لوستل يعنې په ع باندې د زبر په ځاي پيش لوستل

په متن کي د تحريف مثال د جابر رضي الله عنه دا حديث دي
د خندق په ورځ د ابې ابن کعب رضي الله عنه د مټ رگ زخمې شو

غندر پدي کي تحريف کړي او د ابې په ځاي يې ابې لوستلي دي ددي معني داده چي
د جابر رضي الله عنه پلار زخمې شوي وو

اتم سبب

د راوي مجهول والي

ددي دوه اسباب دي

١ چي راوي د صفاتو نوم کنيت القابو پيشي او نسب په لحاظ سره ډير وي او د يو خاص مقصد په غرض هغه په يو غير مشهور صفت سره ذکر کړي شي چي د هغي په وجه خلک دا گمان وکړي چي دا کوم بل راوي دي او ددي په نتيجه کي ددي راوي حال مجهول شي

مثال : محمد بن سايب الكلبي داسي راوي دي چي د نيکه طرفته منسوب شوي دي او محمد بن بشر ورته ويل شوي

او دده نوم حماد بن سايب هم دي کله دده کنيت او نصر ذکر شوي او کله ابو هشام او کله ابو سعيد داسي ښکار چي دا ډير راويان دي ليکن دا يو کس دي
پدي موضوع باندې دا کتاب ليکل شوي الموضح لاوهام الجمع والتفريق في النعوت

۲ چي راوی قليل الحديث وی د هغه د روایاتو تعداد کم وی
پدی موضوع باندی د الوجدان په نوم کتاب لیکل شوی دی

د مجهول اقسام

مجهول په دوه قسمه دی

۱ مجهول العين ۲ مجهول الحال

۱ مجهول العين هغه راوی چي د هغه څخه روایت کونکی راوی یوکس وی او توثیق
یې چا نه وی کړی

دداسی راوی روایت به مردود وی که توثیق یې چا وکړ بیا به یې روایت مقبول وی اگر
که دده توثیق کونکی همدغه راوی وی چي روایت یې تری کړی دی لیکن پدی شرط
چي د جرح او تعدیل د ایمه څخه به وی

۲ مجهول الحال : هغه راوی چي د هغه څخه روایت کونکی راویان دوه یا زیات وی
او چا یې توثیق نه وی کړی

دیده مستور هم وایی

د راوی د حالاتو د وضاحت پوری به پدی حدیث کی توقف کولی شی

مبهم او د هغی د روایت حکم

مبهم هغه راوی دی چي د اختصار د وجی نه د هغه د نوم وضاحت نه وی شوی

لکه د هغه څخه روایت کونکی راوی ووايي ماته یو ثقه یا شیخ یا یوکس حدیث بیان
کړی دی

د راجح مسلک مطابق دداسی راوی روایت مقبول ندی اگر چه ابهام د توثیق د الفاظو
سره وی لکه راوی ووايي ماته ثقه یا ثبت راوی دا حدیث بیان کړی دی ځکه ممکن
ده چي دا راوی د نورو علماو په نزد ضعیف وی

نهم سبب

بدعت ددی لغوی معنی : ایجادول نوی شی جوړول دی

اصطلاحی تعریف په دین کی نوی کار پیدا کول

بدعت په دوه قسمه دی

۱ مکفره هغه بدعت چی د هغی په وجه بدعتی کافر وگرځی داسی چی هغه د یو داسی شی انکار وکړی چی هغی باندی اجماع وی یا په تواتر سره ثابت وی دداسی راوی روایت به ناقابل قبول وی

۲ مفسقه هغه بدعت چی هغی په وجه بدعتی فاسق گرځی او ددین نه نه خارجیری دداسی بدعتی روایت به مقبول وی لیکن پدی شرط چی هغه به خپل بدعت طرفته دعوت نه ورکوی یا به داسی حدیث نه روایت کوی چی د هغی نه یی مذهب ته تقویت میلاویری او دا د جمهور مسلک دی او راجح هم دی

لسم سبب

سو الحفظ سی الحفظ هغه راوی دی چی د هغی غلطیانی د خوبیانو اوصحیح خبرو څخه زیاتی وی

ددی دوه قسمه دی

چی د راوی حافظه د ماشوموالی نه خرابه وی او دا حالت تر مرکه پوری برقرار وی

بعض اصولیان دداسی راوی روایت ته شاذ وایی

۲ دا سو الحفظ د حافظی خراب والی په راوی باندی د بوډا والی یا د نظر د خرابیدو په سبب راغلی وی یا یی کتابونه سوزول شوی وی داسی راوی ته مختلط ویل کیږی

دداسی راوی هغه روایات به قبلولی شی چی د اختلاط نه مخکی یی روایت کړی وی اوکوم چی د اختلاط نه پس روایت کوی هغه به مردود وی البته په هغه روایاتوکی به توقف کولی شی چی پته یی نه وی د اختلاط نه مخکی یی روایت کړی دی یا وروسته

مرفوع موقوف مقطوع

د سند د اخری حصی په اعتبار سره حدیث په دری قسمه دی

مرفوع موقوف مقطوع

مرفوع حدیث او ددی اقسام

مرفوع : هغه قول فعل یا تقریر چی نبی کریم صلی الله علیه وسلم ته صریحا یا حکما منسوب وی

ددی دری اقسام دی ۱ مرفوع قولی صریحی ۲ مرفوع فعلی صریحی ۳ مرفوع تقریری صریحی

۴ مرفوع قولی حکمی ۵ مرفوع فعلی حکمی ۶ مرفوع تقریری حکمی

۱ **مرفوع قولی صریحی** یعنی صراحتا د نبی کریم صلی الله علیه وسلم قول وی لکه یو صحابی وواپی ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه داسی اوریدلی دی یا یو صحابی یا تابعی وواپی رسول الله صلی الله علیه وسلم به داسی فرمایل

۲ **مرفوع فعلی صریحی** چی صراحتا د نبی کریم صلی الله علیه وسلم فعل وی لکه یو صحابی وواپی ما رسول الله صلی الله علیه وسلم لیدلی چی داسی یی کول یا یو صحابی یا تابعی وواپی نبی کریم صلی الله علیه وسلم به داسی کارکولو

۳ مرفوع تقریری صریحی

په کوم کی چی صراحتا د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د حاضریدو ذکر وی
(یعنی چی هغه پدی موقع حاضر وو)

لکه یو صحابی ووايي ما د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په موجودگی کی داسی کار
کړی دی یا یو صحابی یا تابعی وغیره ووايي فلانی صحابی د نبی کریم صلی الله علیه
وسلم په موجودگی کی دا کار کړی وو او نبی علیه السلام د هغی څخه منع نه وه کړی

۴ مرفوع قولی حکمی چی صراحتا کی د نبی علیه السلام قول نه وی لیکن د هغی حکم ورته ورکړی شوی وی

لکه هغه صحابی چی د اهل کتابو څخه په روایت کولو باندی مشهور نه وی هغه داسی
څه روایت کړی چی د اجتهاد او عقل گنجایش پکی نه وی
نیز ددی تعلق د حدیث د مشکل الفاظو د تفسیر سره هم نه وی
لکه یو صحابی د مخلوق د ابتدا باره کی یا د مستقبل د کارونو باره کی لکه د قیامت
علامات فتو وغیره باره کی خبر ورکول یا یا د یو عمل په کولو د مخصوص ثواب
حاصلیدلو یا سزا واقع کیدو باره کی خبر ورکړی

۵ مرفوع فعلی حکمی: چی صراحتا د نبی علیه السلام فعل نه وی خو ددی حکم ورته ورکړی شوی وی

لکه یو صحابی داسی کار وکړی چی د اجتهاد څه تعلق هغی سره نه وی لکه علی
رضی الله عنه د کسوف په مونځ کی په هر رکعت کی د ۲ رکوع گانو څخه زیاتی کړی
وی

مرفوع تقریری حکمی لکه یو صحابی داسی خبر ورکړی چی خلکو به د نبی کریم
صلی الله علیه وسلم په زمانه کی دا کار کولو او هغه به ترینه منع نه کوله
هغه عبارات کومو ته چی د مرفوع حدیث حکم ورکړی شوی دی
د یو صحابی دا وینا چی سنت دا دی چی .. یا مونږ ته ددی کار حکم شوی وو

يا مونږ ددي شي څخه منع كړي شوي وو
يا يو صحابي د څخه عمل باره كي حكم ولگوي چي دا دالله او رسول تابعداري ده يا
نافرماني
لكه عمار بن ياسر رضي الله عنه چي فرمايلي وو چا چي د شك په ورځ روژه ونيوله نو
هغه د ابو القاسم صلي الله عليه وسلم نافرمانی وکړه

موقوف حديث ، صحابي او د هغی د صحبت پیژندلو طریقه

موقوف : هغه قول فعل يا تقرير چي يو صحابي طرفته منسوب وي
صحابي : هغه کس چي د ايمان په حالت كي د نبي عليه السلام سره ميلاو شوي وي
او د ايمان په حالت كي وفات شوي وي او د راجح قول مطابق كه هغه مرتد شوي وي
او بيا يي د مرگ نه مخكي ايمان راوړي وي

د صحبت پیژندلو طریقی

- ۱ تواتر ۲ شهرت ۳ د بعضی صحابی د یوکس باره کی خبر ورکول چي دا صحابی دی
- ۴ د بعضی ثقه تابعینو د یو چا باره کی خبر ورکول چي دا صحابی دی
- ۵ د یوکس خپل ځان باره کی خبر ورکول چي زه صحابی یم پدی شرط سره چي
دعوی یی ممکن وي

مقطوع حديث ، تابعی ، مخضرم ، او مقطوع او منقطع کی فرق

مقطوع : هغه قول فعل يا تقرير چي تابعي يا د هغه نه ښکته بل چا ته منسوب وي

په مقطوع او منقطع کی فرق

مقطوع د رفع او وقف په شان د متن صفت دی او منقطع د تعلیق او ارسال پشان د
سند صفت دی

تابعی: هغه کس چی د صحابی سره یی د ایمان په حالت کی ملاقات شوی وی او د
ایمان په حالت کی وفات شوی هم وی

مخضرم: هغه کس چی د جاهلیت او اسلام په دورکی موجود وی لیکن د نبی علیه
السلام سره یی ملاقات نه وی شوی
د مخضرمینو تعداد د ۲۰ څخه زیات دی دهغی څخه څلور دا دی
احنف بن قیس، ابو مسلم خولانی، عطاردی او ابو عثمان النهدی
د راجح قول مطابق مخضرمین په تابعینوکی حسابیری

د سند عالی والی او نازل والی

الله تعالی دی امت ته دا خصوصیت ورکړی چی ددوی سند د نبی کریم صلی الله علیه
وسلم پوری متصل دی
عبدالله بن المبارک رح فرمایی سند ددین برخه ده که سند نه وی نو هر سړی به د ځانه
خبری کولی څه چی یی زړه غوښتی
سفیان ثوری فرمایی سند د مومن اسلحه ده
د سند د راویانو کموالی ته علو او ډیر والی ته نزول ویل کیږی
دا دواړه د سند صفات دی
د سند عالی والی د نزول نه بهتر دی لیکن پدی شرط سره چی په عالی سندکی به څه
ضعف نه وی ځکه د ضعف په صورت کی د عالی سند هیڅ غوره والی نشته خصوصی
طور سره که هغی کی کذاب یا متهم بالكذب راوی وی

ابن الصلاح رحمه الله فرمائی د علو په وجه سند د خلل او عیبونو څخه پاکیری ځکه د سند د هر راوی څخه د غلطی واقع کیدو احتمال وی او څومره چی د سند راویان کم وی دا احتمال هم کم وی
د علو او نزول په اعتبار سره د حدیث اقسام
پدی اعتبار سره حدیث په دوه قسمه ده ۱ عالی ۲ نازل

عالی حدیث هغه دی چی د هغی د سند د راویانو تعداد د یو بل سند په اعتبار سره کم وی چی دا حدیث پری مروی دی
نازل حدیث هغه دی چی د هغی د سند د راویانو تعداد د یو بل سند په نسبت زیات وی چی دا حدیث پری روایت دی
بیا خبر عالی او حدیث نازل په دوه قسمه دی مطلق نسبی
حدیث عالی مطلق

هغه حدیث دی چی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم پوری یی د راویانو تعداد کم وی په نسبت د بل سند سره چی دا حدیث پری منقول دی
حدیث نازل مطلق ددی بر ضد دی یعنی هغه حدیث چی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم پوری یی د سند د راویانو تعداد د بل سند به نسبت زیات وی چی دا حدیث پری روایت دی

حدیث عالی نسبی هغه دی چی سند یی په کمو راویانو سره امام شعبی یا امام مالک پشان علماو ته رسیدلی وی د بل سند په نسبت چی دا حدیث پری روایت وی او حدیث نازل نسبی هغه دی چی سند یی په زیاتو راویانو سره امام شعبی یا امام مالک پشانته علماو ته رسیدلی وی د هغه سند په نسبت زیات وی چی دا حدیث پری روایت شوی دی

د نسبی انواع

نسبی په څلور قسمه دی ۱ موافقت ۲ بدل ۳ مساوات ۴ مصافحه

موافقت: د ښه وایی چی راوی د مصنف شیخ ته په یو بل سند سره ورسیری چی د هغی د راویانو تعداد د هغی سند په نسبت کم وی چی مصنف پری خپل شیخ ته رسیدل کړی دی

ددی مثال: حافظ ابن حجر فرمایی: امام بخاری یو حدیث د ابن قتیبه څخه روایت کوی هغه د امام مالک نه

وس که مونږ دا حدیث د بخاری په واسطی روایت کوو نو زمونږه او د قتیبه په مابین کی ۸ واسطی راځی

او که مونږ دا د قتیبه څخه د ابو العباس سراج په واسطی روایت کړو نو ۷ واسطی راځی نو پدی کمو واسطو سره زمونږ د امام بخاری سره د هغه په شیخ کی موافقت حاصل شو ۲ بدل د ښه وایی چی یو راوی د مصنف د شیخ یعنی د استاذ استاذ ته په یو بل

سند سره رسیدل وکړی چی د مصنف د سند په نسبت سره عالی وی ددی مثال: ابن حجر رحمه الله دی مذکوره حدیث ته اشاره کړی او فرمایی همدا سند په یو بل طریق سره قعنبی عن مالک ته رسیدلی دی نو پدی کی د امام بخاری د استاذ استاذ قعنبی د قتیبه څخه بدل دی

اکثر د موافقت او بدل اعتبار هله وی چی سند عالی وی او دی نه بغیر هم ددی استعمال کیری

۳ مساوات: د یو راوی د سند د راویانو تعداد د مصنف د سند د راویانو پشان وی د ښه مساوات وایی

مثال: هغه احادیث چی په هغی کی د ابن حجر رح او نبی کریم صلی الله علیه وسلم په درمیان کی لس واسطی دی نو د امام ترمذی او نسایی اسانید هم په لسو واسطو باندی مشتمل دی

امام ترمذی د سورت اخلاص د فضیلت باره کی او امام نسایی په کتاب الصلاه کی د ایوب انصاری رضی الله عنه څخه مرفوعا روایت نقل کړی دی چی نبی کریم علیه السلام فرمایی قل هو الله احد د قران ددریمی حصی برابر دی او نسایی فرمایی زما په علم کی نشته چی د یو حدیث سند دی ددی حدیث د سند نه اوږد وی ددی په سند کی شپږ تابعین دی ابن حجر رحمه الله په یو کتاب کی ۱۰ احادیث جمع کړی دی او د هغی نوم یی العشر العشاریه ایخی دی

حافظ عراقی فرمایی: مخکی دورکی په اسانیدو کی مساوات وو لیکن وس دی زمانه کی په معین حدیث کی نشی کیدای البته ددی واقع کیدل په مطلق تعداد کی ممکن دی

۴ مصافحه: دپته وایی چی د یو راوی د سند د راویانو تعداد د مصنف د شاگرد د سند د تعداد برابر وی

گویا که دا راوی ددغه مصنف سره میلاو شو دی وجی نه دپته مصافحه وایی لکه کله چی خلک یو بل سره میلاو شی نو مصافحه کوی

د اقران او مدبج روایت

القرینان هغه دوه راویان چی په عمر او د استاذانو څخه په روایت کولو کی یو بل ته نژدی وی

روایه الاقران: ددوه ملگرو د یو بل څخه روایت کول لکه اعمش چی د خپل ملگری تمیمی څخه روایت کوی

روایه المدبج: دا لفظ د دیباجتی الوجه نه ماخوذ دی یعنی د مخ دواړه طرفونه لکه څنګه چی د مخ دواړه طرفونه د یو بل برابر وی دغه شان په مدبج روایت کی راوی او مروی عنه د یو بل برابر وی دی وجی نه دی روایت ته مدبج وایی

اصطلاحی تعریف : ددوه ملگرو د یو بل څخه حدیث روایت کول لکه عایشه او ابو هریره چی د یو بل څخه روایت وکړی دغه شان امام مالک او اوزاعی او احمد او ابن المدینی چی د یو بل څخه روایت کوی په مدیج او اقرانوکي د عموم او خصوص نسبت دی ددی قسم د پیژندلو فواید

۱ په سند باندی داگمان کول چی دی کی زیادت شوی ددی په پیژندلو سره دا شبهه ختمیږی

یعنی یوکس په سند د الاعمش عن التیمی کی داگمان ونه کړی چی دی کی تیمی زیات شوی دی ځکه دا خو د اعمش شیخ ندی بلکی د هغه ملگری دی
۲ د عن په واو سره د بدلولو نه بچ کیدل یعنی څوک دا عبارت عن عایشه عن ابی هریره داسی ونه گنړی عن عایشه و ابی هریره

د اکابرو د اصاغرو څخه او د اصاغرو د اکابرو څخه روایت کول

روایه الاکابر عن الاصاغر : د یو راوی د هغه چا څخه روایت کول چی په عمر یا علم کی د هغه نه کم وی لکه د امام زهري د مالک نه روایت کول د امام مالک روایت د عبدالله بن دینار نه دغه شان د صحابه و د تابعینو څخه لکه عبدالله بن عمر ابن مسعود ابن الزبیر ابن عباس د کعب الاحبار څخه روایت وکړی او د پلار د ځوی څخه روایت وکړی دا هم ددی نوع څخه دی ددی قسم د پیژندلو فواید
پدی سره په سند کی د قلب واقع کیدو دگمان نه اطمینان حاصلیږی ځکه عام طور سره اصاغر د اکابرو څخه روایت کوی

روایه الاصاغر عن الاکابر

یو راوی د خپل ځان څخه د عمر او علم په لحاظ سره مشر راوی نه روایت کول
سابق او لاحق

سابق او لاحق دداسی دوه راویانو د یو استاذ څخه روایت کول چی د مرگ په لحاظ
سره یو مخکی وی او یو وروسته او ددواړو په وفات کی ډیر جدا والی وی

مثال: ابو العباس سراج د امام بخاری او مسلم استاذ دی د هغه څخه امام بخاری او ابو
الحسین خفاف دواړه روایت کوی حالانکه ددواړو په وفات کی ۱۴۰ کاله فرق دی ځکه
چی امام بخاری ۲۵۶ کی وفات شوی دی او خفاف ۳۹۳ یا ۳۹۴ یا ۳۹۵
ددی قسم فایده داده چی چونکه متاخر راوی د مرگ لحاظ سره د متقدم څخه ډیر
وروسته دی نو په سندکی د انقطاع خدشه پیدا کیری ددی د ازالې په غرض ددی
پیژندل ضروری دی

مهمل

د راوی دداسی دوه استاذانو څخه روایت کول چی د هغوی نومونه د پلار نومونه وغیره
یو شان وی او په سندکی د هیڅ یو تخصیص نه وی شوی
پداسی صورت کی که دواړه استاذان ثقه وی نو جهالت څه اثر نه کوی
لکه د امام بخاری او ابن وهب په مابین کی د احمد واسطه ده او دا احمد بن صالح یا
احمد بن عیسی دواړه کیدای شی او دواړه ثقه دی نو ددی په سند باندی هیڅ اثر نه
کیری

لیکن که یو راوی ثقه وی او بل ضعیف بیا به جهالت نقصانی وی
لکه سلیمان بن داود خولانی او سلیمان بن داود یمامی دی کی اولنی ثقه او دویم
ضعیف دی

په مهمل او مبهم کی فرق

د مهمل راوی نوم د اشتباه سره ذکر وی او د مبهم راوی نوم د سره ذکر نه وی

د روایت بیانول نه پس په راوی باندی د نسیان طاری کیدل
 د راوی د هغه روایت څخه انکار کول چی خپل شاگرد ته یی بیان کړی وی
 که استاذ حتمی او یقینی طور سره انکار وکړی نو روایت به مردود وی لکه هغه وایی
 ما دی شاگرد ته دا حدیث ندی بیان کړی یا ماباندی دروغ وایی وغیره وغیره
 یاد ساتل پکار دی چی پدی صورتحال کی د روایت مردودیدل د شیخ او شاگرد لپاره
 څه عیب ندی ځکه دوی کی یو هم د بل په نسبت د عیب مستحق ندی
 البته که د شیخ انکار په تردد او شک باندی بنا وی لکه هغه ووايي ما ته یاد ندی چی
 ما ورته بیان کړی دی یا زه نه پیژنم وغیره نو دا روایت به د شیخ په نسیان او د شاگرد
 په یادداشت باندی محمول وی ځکه په قطعی طور سره یوکار ثابتونکی په هغه چا
 باندی مقدم وی چی د تردد سره نفی کوی
 امام دارقطنی پدی موضوع باندی کتاب لیکلی دی د هغی نوم دی من حدیث ونسي

ددی مثال : دا حدیث دی رسول الله صلی الله علیه وسلم د یوگواه او قسم په رڼا کی
 فیصله کړی ده

دا روایت امام ابو داود امام ترمذی د سهیل بن ابی صالح نه مرفوعا روایت کړی دی
 سهیل دا د خپل پلار څخه او هغه د خپل پلار نه او هغه د ابو هریره رضی الله عنه
 څخه روایت کړی دی

عبدالعزیز بن محمد راوی فرمایي ربیعہ بن عبدالرحمان ماته دا حدیث د سهیل څخه
 بیان کړی دی لیکن کله چی زه پخپله د سهیل سره میلاو شوم او ما ترینه ددی متعلق
 سوال وکړ نو هغی دا ونه پیژنده ما ورته وویل چی ربیعہ دا حدیث ماته ستا د طرفه بیان
 کړی دی

ددی واقعی نه پس به سهیل دا حدیث پدی سند سره بیانوو ماته عبدالعزیز بیان کړی
 هغی ته ربیعہ او ربیعہ زما څخه او ما د ابو هریره څخه روایت کړی دی

مسلسل

هغه حديث دى چى د هغى ټول يا بعضى راويان د روايتو يا د حديث په يو وصف باندې اتفاق وكړى

د روايتو د صفاتو څخه مراد د هغوى اقوال او افعال دى او د روايت د صفاتو څخه مراد هغه امور دى چى د هغى تعلق د حديث د ادا كولو د صيغو سره وي او د هغى د زمانى او مكان سره وي

ددى فايده داده چى دينه دا معلوميرى راويانو دا حديث په مضبوط طور سره يادكړى دى

ددى مثال : ابن عساكر په التاريخ كى فرمايى ابو الحسن على بن مسلم فقيه مونږ ته حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغه فرمايى عبدالعزيز بن احمد ماته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغوى وايى ابوبكر مونږ ته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغوى وايى محمد بن اسحاق مونږ ته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله

هغوى وايى احمد بن شهاب مونږ ته حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغه وايى سليمان بن شعيب ماته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله

هغه وايى شهاب بن خراش ماته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغه وايى يزيد رقاشى ماته دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله

هغه وايى ماته انس بن مالك رضى الله عنه دا حديث بيان كړ او خپله كيره يى ونيوله هغه فرمايى ما د رسول الله عليه السلام څخه اوريدلى دى يوكس تر هغه پورى مومن

كيداي نشى تر څو چى په تقدير شر او خير باندې ايمان رانه وړى

دغه شان د معاذ رضى الله عنه نه روايت دى چى رسول الله صلى الله عليه وسلم ماته فرمايلى وو اى معاذ زه تا سره محبت كوم ته د هر مونځ په اخر كى دا دعا لوله

كوم راوى چى دا حديث روايت كړى هغه ددى الفاظ تسلسل برقرار ساتلى انى احبك

...

متفق او مفترق ، موتلف او مختلف ، متشابه

د راویانو د نومونو لقبونو نسبونو څخه متفق او مفترق او موتلف مختلف او متشابه اهم اقسام دی

کوم کس چی د علم حدیث سره تعلق لری او ددی علومو څخه ناواقف وی هغه به د جرح او طعن څخه په حفاظت نه شی

متفق او مفترق : د راویانو د نومونو او د هغوی د پلرونو د نومونو یو شان والی په تلفظ او خط کی دپته متفق وایی او د هغوی د ذات جدا والی ته مفترق وایی لکه عبدالله بن عمر او عبدالله بن عباس صرف په نومونوکی یو شان دی او عبدالله بن زید بن عاصم او عبدالله بن زید بن عبد ربه په نومونو او د پلرونو په نومونوکی یو شان دی

ددی نوع فایده داده چی انسان د اختلاط او اشتباه څخه په حفاظت شی ددی علم نه د جهالت په وجه کله کله په مختلفو راویانو باندی د یوکس گمان کیدای شی لکه دا غلطی د بعضی علماو څخه واقع شوی ده او بعضی هم نام راویان اکثر ضعیف وی نو ثقه ضعیف او ضعیف ثقه وگرځول شی

موتلف او مختلف د رواتو د نومونو یا القابو یا انسابو په خط کی یو شان والی او په تلفظ کی اختلاف ته موتلف او مختلف وایی

لکه مسور او مسور دغه شان سلام او سلام

ددی فایده داده چی تحریف او تصحیف نه محفوظ شی

متشابه دپته وایی چی د رواتو نومونه په تلفظ او خط دواړوکی متفق شی او د هغوی د پلارانو نومونه په تلفظ کی مختلف او خط کی متفق شی یا ددی برعکس لکه محمد بن عقیل او محمد بن عقیل او مشهور تابعی شریح بن النعمان او د امام بخاری استاذ شریح بن النعمان

د حديث تحمل يعنى (زده کړه) او د حديث د ادا کولو صيغې

تحمل الحديث : د استاذانو څخه حديث روايت کول يا د هغې علم حاصلول د راجح ترين مسلک مطابق د حديث د تحمل لپاره د راوى لپاره شرط پوهه او تميز دى

الاداء : د روايت کولو څخه وروسته د حديث مخکې بيانول دکومو راويانو روايت چي حجت وي په هغوى کي د عدالت او ضبط موجود والي ضرورى دى

د حديث د تحمل طريقي او دهغې د ادا کولو صيغې

١ السماع ٢ القراه ٣ الاجازه ٤ المناوله ٥ المكاتبه ٦ الاعلام ٧ الوصيه ٨ الوجاده
السماع : يعنى استاذ د خپل ذهن نه يا کتاب نه احاديث بيانول او د راوى هغې لره اوريدل

د تحمل دا طريقه د باقى ټولو طريقو څخه بهتره ده
ددې طريقې د ادا والي صورتونه : سمعت او سمعنا فلانا ما دا يا مونږ دا خبره د شيخ نه اوريدلى ده بيا حدثنى او حدثنا ماته يا مونږ ته شيخ حديث بيان کړى دى بيا اخبرنى او اخبرنا ماته يا مونږ ته فلانى شيخ خبر راكړى دى

بيا انبانى او انبانا مونږ ته شيخ خبر راكړى دى
اولنى لفظ په سماع باندې واضح دلالت كوى
٢ القرات : يعنى راوى شيخ مخى ته يو حديث قرات كړى بعض اصوليان دى طريقى ته عرض وايي يعنى پيش كول ځكه راوى چي هر څه قرات كوى هغه خپل استاذ ته پيش كوى

او ددې هيڅ فرق نشته چي طالب علم پخپله په خپل شيخ باندې د ذهن يا دكتاب څخه قرات وكړي يا يو بل كس قرات كوى او دى يي اورى البته چي څه ويل او قرات كيږي بايد استاذ د هغې حافظ وي يا يو بل ثقه راوى اصل نسخى ته گوري او اوريدل كوى

ددی طریقی د ادا صورتونه : قرات ما په شیخ باندی حدیث ولوسته ۲ قری علی فلان وانا اسمع زما شیخ باندی قرات کیده او ما اوریده
 او دا طریقه د سماع د صیغو سره ادا کیری لیکن پدی شرط چی د قرات قید به پکی لگول شوی وی لکه حدثنی فلان قراه عله فلانی ماته حدیث بیان کړی پدی حال چی هغه باندی قرات کولی شو
 د مرتبی په لحاظ سره عرض د سماع مساوی (برابر) دی یا د هغی نه کم یا ډیر دی ؟
 دی کی مختلف اقوال دی ددی څخه راجح دادی چی د سماع مرتبه اوچته ده او ددی دلیل د نبی کریم صلی الله علیه وسلم طریقه ده چی هغه به خلکو ته قران اوروو او هغوی به زده کوو

۳ الاجازه : د استاذ په تلفظ یا لیکلو سره خپل شاگرد ته د حدیث د روایت کولو اجازت ورکول

ددی پینځه اقسام دی

۱ معین کسانو ته د معین احادیثو د روایت کولو اجازت ورکول
 لکه شیخ ووايي زه تاته د صحیح مسلم د احادیثو د روایت کولو اجازت درکوم
 ۲ معین افرادو ته د غیر معین احادیثو د روایت کولو اجازت ورکول
 لکه شیخ خپل شاگرد ته ووايي زه تاته د هغه ټولو احادیثو د روایت کولو اجازت درکوم چی تا ما څخه اوریدلی دی
 ۳ غیر معین افرادو ته د معین احادیثو د روایت کولو اجازت ورکول لکه شیخ ووايي زه هر هغه کس ته د صحیح بخاری د روایت کولو اجازت ورکوم چی ما سره میلاو شوی وی

۴ غیر معین افرادو ته د غیر معین احادیثو د روایت کولو اجازت ورکول
 لکه شیخ ووايي : زه خپل هم عصرو ته د ټولو احادیثو د روایت کولو اجازت ورکوم
 ۵ هغه معدوم کس ته اجازت ورکول چی د موجود کس تابع وی

لکه شیخ ووایی زه فلانی سړی ته او د هغه څخه ټول پیدا کیدونکی اولادو ته د فلانی
فلانی حدیث د روایت کولو اجازت ورکوم

۴ المناوله : ددی دوه قسمه دی

۱ هغه مناوله چی د اجازت سره مقرونه وی دا په مطلق طور سره د اجازت اعلی قسم
دی ددی صورت دادی چی شیخ خپله اصلی یا د هغی سره تقابل شوی نسخه خپل
شاگرد ته ورکړی او ووایی د د فلانی استاذ څخه زما روایات دی او زه تاته ددی د
روایت کولو اجازه درکوم

او شرط به دا وی چی دا نسخه به د شاگرد سره عاریه یا د هبه په طور یا هغه به یی
مالک وی تر دی چی مخکی یی خلکو ته بیانول ممکن وی
۲ هغه مناوله چی اجازت پکی نه وی

ددی صورت دا دی چی شیخ خپله اصلی نسخه یا د هغی قایم مقام خپل شاگرد ته
ورکړی او ورته ووایی دا زما د فلانی شیخ څخه روایاتو والا نسخه ده
جمهور د مناوله دی قسم ته هیڅ اعتبار نه ورکوی
د اجازت یا مناولت د ادا کولو صورتونه

حدثنی فلان مناوله او اجازتا او اخبرنی فلان اجازتا او مناوله
ماته فلانی دا حدیث د مناولی په صورت کی بیان کړی یا د اجازه په صورت کی

۵ المکاتبه : دپته وایی چی شیخ خپل موجود شاگرد یا یو غیر موجود کس لپاره خپل
احادیث پخپله ولیکی د خط په صورت کی یا په بل چا باندی ولیکی
د مناوله په شان ددی هم دوه قسمه دی

۱ مکاتبه د اجازت سره : دا قسم په قوت او صحت کی د هغه مناوله په شان دی چی
اجازت پکی وی

۲ هغه مکاتبه چی اجازت پکی نه وی دا هم په قوت او صحت کی د هغه مناوله پشان
ده چی اجازت پکی نه وی

۶ الاعلام: د شیخ داسی ویل چی دا کتاب د فلانی استاذ خخه زما په اوریدل شوی
روایاتو مشتمل دی

۷ وصیت: د مرگ یا سفر په وخت کی د استاذ خپل کتاب باره کی وصیت کول چی یو
کس ته ورکړل شی
د وصیت د ادا کولو صورت: اوصی الی فلان فلانی ماته ددی حدیث د روایت کولو
وصیت کړی دی

۸ وجادت: د راوی داسی حدیث یا کتاب لره موندل چی د خپل استاذ په خط باندی
لیکل شوی وی او هغه یی پیژنی
د وجادت په صورت کی د ادا کولو صیغه: وجدت بخط فلان ما دا حدیث د فلانی
شیخ په خط سره ومونده
یا قرات بخط فلان
د وجادت سره روایت کول د منقطع د صورتنو خخه دی
د راجح مسلک مطابق هغه احادیث چی د اعلام وصیت وجادت په ذریعه نقل شی
هغی کی اجازت شرط دی

جرح او تعدیل

کوم عالم چی په راویانو جرح یا د هغوی تعدیل کوی هغه کی باید لاندینی صفات
موجود وی

علم تقوی ورع صدق د تعصب خخه پاکوالی د توثیق او جرح د اسبابو معرفت
توثیق او جرح به تر هغه پوری نشی قبلولی تر خو چی دا عالم بیدار با خبر او ددی د
اسبابو معرفت ونلری

کله چی د یو راوی باره کی د جرح مفسر او تعدیل تعارض راشی نو جرح مفسر به
مقدم وی

حافظ ابن حجر فرمایی د اصولیانو دا قاعده چی صرف جرح مفسر به قبلولی شی د هغه رواتو متعلق ده چی د هغوی په جرح او توثیق کی اختلاف وی البته کوم راویان چی دومره ناشنا دی چی د هغی باره صرف د بعضی محدثینو دا وینا موجود وی چی متروک دی یا ضعیف وغیره نو پدی صورت کی به جرح مبهم هم معتبره وی یاد ساتل پکار دی چی جرح او تعدیل هریو په دوه قسمه دی

۱ مفسر هغه جرح یا تعدیل چی د هغی د سبب وضاحت شوی وی

۲ مبهم هغه جرح یا تعدیل چی د هغی د سبب وضاحت نه وی کړی شوی

د توثیق او تجريح مراتب

امام سخاوی د الفیه په شرح کی او شیخ اکرم سندی په امعان النظر بشرح شرح نخبه الفکر کی د توثیق او جرح د الفاظو شیر مراتب بیان کړی دی چی هغه په لاندی ډول دی

اولنی مرتبه (چی ټولو کی اعلی ده) هغه وصف چی په مبالغه باندی دلالت کوی یا اسم تفضیل سره وی لکه فلان اوثق الناس فلانی راوی د ټولو نه ډیر ثقه دی یا اثبت الناس د ټولو خلکو نه ډیر د حدیث یادونکی دی

الیه المنتهی فی الضبط فلانی راوی باندی خو د قوت حافظی انتها شوی ده

لا اعرف له نظیرا زما د علم مطابق ددی پشان بل راوی دسره شته نه

دویمه مرتبه فلان لا یسال عنه د فلانی راوی باره کی ټپوس کول بی ځای دی ځکه هغه انتهایی ثقه راوی دی

دریمه مرتبه هغه الفاظ د تاکید سره راوړل چی په توثیق باندی دلالت کوی

لکه ثقه ثقه یا ثبت حجه یا ثقه ضابط وغیره وغیره

پدی سلسله کی ډیر تاکیدات د ابن عیینه په اقوالو کی موجود دی لکه هغه فرمایی مونږ ته عمرو بن دینار دا حدیث بیان کړی او هغه ثقه وو ثقه وو ثقه وو تر دی چی نهه مرتبه یی دا لفظ تکرار کړ

خلورمه مرتبه هغه الفاظ چي په توثيق باندې دلالت كوي هغه بغير د تاكيد نه ذكر وي
لكه ثقه يا ثبت يا حجه وغيره وغيره

پينځمه مرتبه لكه صدوق يا مامون يا ليس به باس يعني فلاني راوي باندې څه باك
نشته

يا لا باس به

بدر بن جماعه په خپل كتاب المختصر كي فرمايي : ابن معين فرمايي چي زه كله د يو
راوي باره كي لا باس به يا ليس به باس ووايم نو هغه به ثقه وي

شپږمه مرتبه : هغه الفاظ چي په هغي داگمان كيږي چي د جرح الفاظ دي او دا د
توثيق ادني مرتبه ده

پدې مرتبي باندې دلالت كونكي الفاظ په لاندې ډول دي

فلان ليس ببعيد عن الصواب فلاني د حق څخه لري ندي شيخ شيخ دي يعتبر به معتبر
دي شيخ وسط درمياني شيخ دي روي عنه الناس

خلكو ترينه حديث روايت كړي صالح الحديث د حديث د روايت كولو لايق دي
يكتب حديثه دده حديث ليكلي شي مقارب الحديث دده احاديث د نورو ثقافتو د
احاديثو قريب دي صويلح صالح گوتي دي صدوق ان شالله ارجو ان لا باس به زما
اميد دي چي فلاني راوي قابل اعتراض ندي

سخواوي فرمايي : ددې مراتبو والا و روايتو حكم دادې چي اولني څلور مراتب والا
راويان حجت دي د پينځمي مرتبي والا راويان خو حجت ندي ليكن د هغوي احاديث
په متابعتو او شواهدو كي كاركوي

او د شپږمي درجي والا راوي درجه د پينځمي څخه كمه ده بعضي محدثين د اعتبار په
غرض ددې قسم روايتو احاديث ليكي

د جرح مراتب

اولنی مرتبه : هغه الفاظ چی په مبالغه باندی دلالت کوی لکه فلان اکذب الناس
فلانی راوی د ټولو نه ډیر دروغجن دی الیه المنتهی فی الکذب فلانی راوی په دروغ
ویلوکی خصوصیت لری هو رکن الکذب یا معدنه هغه ددروغو رکن دی یا ددروغو
معدن دی

دویمه مرتبه چی د اولی مرتبی نه کمه وی اگرکه په مبالغه باندی دلالت کوی
لکه فلان دجال فلانی راوی دجال دی یا کذاب سخت دروغ وایی وضاع د خانه
احادیث جوړونکی دی دغه شان یضع الحدیث یا یکذب دروغ وایی
دریمه مرتبه : فلان متهم بالکذب او بالوضع فلانی راوی متهم بالکذب دی یعنی په
عامو خبروکی درواغ وایی یا یسرق الحدیث حدیث پتوی
یا ساقط دی یعنی محدثین ورله هیڅ اعتبار نه ورکوی یا متروک یعنی محدثینو ده لره
پریخی دی یا هالک هلاک دی یا ذاهب الحدیث په حدیث کی خلط ملط کوی یا
ترکوه فلانی راوی محدثینو پریخی دی یا لا یعتبر به هیڅ معتبر ندی یا لیس بثقه ثقه
ندی

خلورمه مرتبه : لکه فلان رد حدیثه د فلانی راوی احادیث رد کړی شوی دی یا مردود
الحدیث احادیث یی مردود دی یا ضعیف جدا هغه ډیر ضعیف دی یا واه بمره حتمی
طور سره ضعیف دی یا طرحوه فلانی راوی لره محدثینو لری گوزارکړی دی لا یکتب
حدیثه فلانی راوی ددی لایق ندی چی احادیث یی ولیکلی شی یا لا تحل الروایه عنه
یعنی ددی خخه روایت کول حلال ندی یا لیس بشی د فلانی روای هیڅ حیثیت نشته
امام سخاوی په شرح الفیه کی فرمایی : ابن القطان فرمایلی دی کله چی ابن معین د یو
راوی باره کی ووايي لیس بشی نو ددی مطلب به دا وی چی هغه قلیل الحدیث دی
داسی خبره د فتح الباری په مقدمه کی هم ذکر ده

پینځمه مرتبه : لکه فلان لا یحتج به فلانی راوی حجت ندی یا ضعفوه محدثینو دیته
 ضعیف ویلی دی یا مضطرب الحدیث حدیث کی یی اضطراب دی یا ضعیف دی یا له
 ما ینکر ددی بعضی احادیث منکر دی یا له مناکیر د اول په معنی یا منکر الحدیث
 امام ذهبی د ابن بن جبلة کوفی او سلیمان بن داود یمامی په ترجمه کی لیکي امام
 بخاری فرمایی کله چی زه د یو راوی باره کی ووايم منکر الحدیث نو د هغه نه روایت
 به حلال نه وی

شپږمه مرتبه : لکه فلان فیه مقال فلانی راوی باندی کلام دی یا ادنی مقال معمولی
 شان کلام دی یا ینکر مره و یعرف مره کله منکر احادیث روایت کوی اوکله معروف یا
 لیس بذاک د هغی درجی والا ندی یا لیس بالقوی قوی ندی یا لیس بالمتمین مضبوط
 ندی یا لیس بحجه حجت ندی یا لیس بعمده معتبر ندی یا لیس بالحافظ حافظ ندی
 یا فیه شی پدی کی څه مساله شته یا فیه جهاله پدی کی جهالت دی یا سیی الحفظ
 دکمزوری ذهن والا دی

یا لین الحدیث دده په حدیث کی کمزوری ده یا فیه لین دی کی کمزوری ده
 د لاندینی اصطلاحاتو تعلق هم ددی مرتبی سره دی
 فلان تکلموا فیه د فلانی راوی باره کی علماو جرح کړی ده
 یا فلان فیه نظر فلانی کی نظر دی
 یا فلان سکتوا عنه د فلانی باره کی محدثینو سکوت اختیارکړی دی
 ددی اخری دوه اصطلاحاتو مرتبه د امام بخاری نه علاوه د نورو علماو په نزد باندی
 شپږمه ده

حافظ عراقی د الفیه په شرح کی لیکي امام بخاری دا دوه اصطلاحات د هغه راوی
 باره کی استعمالوی چی محدثینو د هغه احادیث پریخی وی
 امام سخاوی په شرح د الفیه کی فرمایی : ددی مراتبو باره کی حکم دادی چی اولنی
 خلور مرتبو والا راویان قابل حجت ندی او نه د اعتبار او استشهاد به طور ددوی
 احادیث پیش کول جایز دی
 او د پینځمی او شپږمی درجی والا راویانو احادیث په اعتبار او شواهدو کی اغستلی
 شی

د نومونو کنیتونو القابو او موالی پیژندنه

ددی هم ضرورت دی چی د کنت والا راویانو نومونه او د نومونو والا راویانو کنیتونه وپیژندل شی ځکه کله راوی د نوم سره اوکله د کنیت سره ذکر کیری او ددی نوع نه د جهالت په وجه یوکس پدی صورت کی په یو راوی باندی ددوه کسانو گمان کوی ددی نوع ډیر اقسام دی

۱ هغه راویان چی د کنیت سره نه بلکی په نوم سره مشهور وی یا بر عکس لکه طلحه بن عبدالله عبدالرحمن بن عوف حسن بن علی په نوم باندی مشهور دی او ددوی د هر یو کنیت ابو محمد دی

او لکه ابو ادريس خولانی ابو اسحاق سبعی دا دواړه په کنیت باندی مشهور دی د اولنی نوم عایذ الله دی او ددویم نوم عمرو دی

۲ هغه راویان چی د هغوی نومونه د هغوی کنیتونه دی لکه د شریک خخه روایت کونکی راویان ابو بلال اشعری او ابو حاتم رازی خخه روایت کونکی ابو حصین دی واپرو راویانو ویلی دی چی ددوی نوم اوکنیت یو دی یعنی ددوی کنت ددوی نوم دی ۳ هغه راویان چی د هغوی د نوم باره کی اختلاف وی لکه د ابو هریره رضی الله عنه د نوم او د هغه د پلار نوم باره کی چی اختلاف دی او دی کی تقریبا ۳۰ اقوال دی راجح مسلک دادی چی دده نوم عبدالرحمان بن صخر دی

۴ هغه راویان چی د هغوی د کنیت باره کی اختلاف دی لکه د اسامه بن زید د کنیت باره کی اختلاف دی

بعضی وایی ابو خارجه بعضی وایی ابو محمد او یو قول دادی چی ابو عبدالله دی ۵ هغه راویان چی د هغوی کنیتونه بی شمارة وی لکه د ابن جریج دوه کنیته دی ابو خالد ابو الولید

۶ هغه راویان چی د هغوی کنیتونه د هغوی د پلار د نومونو پشان وی یا برعکس لکه ابو مسلم اغر بن مسلم المدنی کوم چی د ابوهریره رضی الله عنه خخه روایت کوی

- دغه شان ابو اسحاق بن اسحاق او ددی برعکس اسحاق بن ابی اسحاق السبعی
- ۷ هغه راویان چی د هغوی د پلرونو نومونه د هغوی د استاذانو د نومونو پشان وی لکه ربیع بن انس چی د انس بن مالک رضی الله عنه شاگرد دی
- ۸ هغه راویان چی د هغوی د شاگردانو نومونه د هغوی د استاذانو د نومونو پشان وی لکه د امام بخاری شاگرد امام مسلم او د هغه استاذ مسلم بن ابراهیم فراهیدی
- ددی علم خخه نا خبره انسان پدی سند باندی حدثا مسلم عن البخاری عن مسلم دی د مقلوب گمان کوی حالانکه دا صحیح دی
- ۹ هغه راویان چی د هغوی نومونه د هغوی د استاذانو او د استاذانو د استاذانو د نومونو پشان وی
- لکه عمران عن عمران اولنی عمران قصیر دی او دویم ابو رجا دی او دریم عمران بن حصین صحابی دی
- ۱۰ هغه راویان چی د هغوی نومونه د هغوی د پلارانو او نیکونو د نومونو پشان دی لکه الحسن بن الحسن بن علی
- ۱۱ هغه راویان چی د هغوی کنیتونه د هغوی د بنحو د کنیت په خیر وی لکه ابو ایوب او ام ایوب
- لکه خنکه چی د کنیت خخه خالی نومونو او د نوم خخه خالی کنیتونو پیژندل ضروری دی دغه شان د هغه نومونو القابو او کنیتونو پیژندل هم ضروری دی چی مفرد وی او د مفرد دا معنی چی د هغی مسمی یو وی
- د مفرد نومونو مثال: احمد بن عجیان سندر مولی ذنباع جذامی یعنی عجیان او سندر یو نوم دی
- د مفرد کنیتونو مثال: ابو العشرا ددی نوم اسامه دی ابو العبدین ددی نوم معاویه دی د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه شاگرد دی
- د مفرد القابو مثال: د نبی علیه السلام غلام سفینه چی ددی نوم عمیر یا مهران یا صالح دی سحنون عبد السلام بن سعید قیروانی
- د رواتو د اسما او کنیتو سره سره د هغوی د نسب او لقب پیژندل هم ضروری دی

لقب کله د اسم په صورت کی وی لکه د نبی علیه السلام د خادم سفینه اوکله دکنیت
 په صورت کی وی لکه د علی رضی الله عنه لقب ابو تراب
 دغه شان د راویانو نسبت د هغوی نقصان یا دکاروبار طرفته وی
 لکه اعرج گوډا الخياط درزی البزاز کپړه خرخونکی
 نسبت کله د راوی قبیلی طرفته کیږی لکه القرشی الدوسی اوکله کله د وطن طرفته د
 وطن څخه مراد هغه ځای چی راوی پکی اوسیری
 یا کلی یا محله لکه البغدادی الضیعی القطیعی الدارقطنی
 قطیعه وړو ته وایی او دار قطن او بغداد ددوه ځایونو نوم دی
 بعضی وخت کی د راوی نسبت د خپل پلار نه بغیر بل چا طرفته کیږی
 لکه مقداد بن اسود ددی نسبت ځکه د اسود طرفته شوی دی چی ځکه دا د هغه په
 کفالت کی وو او هغه متبني گرځولی وو
 او د مقداد د پلار نوم عمرو بن ثعلبه دی
 کله کله نسبت د مور طرفته وی لکه بلال بن حمامه ددی د پلار نوم رباح دی
 او اسماعیل بن علیه ددی د پلار نوم ابراهیم بن علیه وو چی د ولا د وجی نه اسدی
 دی
 بعضی وخت کی نسبت د هغه شی طرفته کیږی چی ذهن یی نه قبلوی لکه خالد الحذا
 د حذا معنی ده موچی د د نسبت وجه داده چی دا به د موچیانو سره کیناسته
 کله کله انساب د لقب په صورت کی واقع کیږی لکه خالد بن مخلد القطوانی
 قطوانی د قطوان طرفته منسوب دی او ددی معنی ده د اوږدو قدمونو والا انسان
 د القابو او انسابو د اسبابو پیژندل هم ضروری دی ځکه کله دا اسباب د ظاهر خلاف
 وی
 لکه معاویه بن عبدالکریم الضال ځکه دا مکه مکرمه په لار کی ورک شوی وو دغه
 شان عبدالله بن محمد الضعیف
 ځکه دا د بدن لحاظ سره کمزوری وو
 عبدالغنی بن سعید فرمایي دا مذکوره دوه کسان ډیر عظیم شخصیات دی لیکن لقبونه
 یی بد رنگه دی

او الحسن بن یزید القوی ځکه دا په عبادت کی قوی وو
 په مصطلح کی لفظ د قوی د راوی په توثیق باندی دلیل دی
 او ابو مسعود عقبه بن عمرو البدری دیته بدری ځکه وایی چی دا په مقام بدر باندی
 مقیم وو
 او په غزوه بدر کی شریک شوی نه وو کومه چی ددی لفظ ظاهری معنی ده

د سابقه بحث پشان د علماو څخه موالی او د موالی څخه د ورونو او خویندو پیژندل
 ضروری دی

د ولا اقسام

د ولا دری اقسام دی د ولا لفظی معنی ده رشته داری

۱ ولا العتاقه د ازادی په بنا باندی تعلق ۲ ولا الاسلام د اسلام په بنا باندی تعلق ۳ ولا
 بالحلف د معاهدی په وجه تعلق

اولا العتاقه په ولا کی دا تعلق ډیر زیات وی اکثر راویان ددی په وجه هغی قبیلو ته
 منسوب دی چی هغوی ازاد کړی دی کله لیث بن سعد مصری فهمی مولی فهم

۲ **ولا الاسلام** کله چی یوکس د بل چا په لاس باندی اسلام قبول کړی نو د هغه قبیلی
 طرفته دده نسبت کیری لکه محمد بن اسماعیل البخاری الجعفی د جعفی د نسبت وجه
 داده چی د بخاری نیکه مغیره د یمان بن اخنس جعفی په لاس مسلمان شوی وو دی
 وجی نه یی د هغه قبیلی طرفته نسبت کیری

۳ **ولا بالحلف** حلف د مخالفه څخه دی یعنی په نصرت او تایید سره د یو بل سره
 معاهده کول لکه امام مالک بن انس اصحبی تیمی ولا ددوی جماعت د قریشو د
 قبیلی تیم سره د معاهدی په وجه د هغوی موالی گرځیدلی وو ددی نسبت یوه وجه دا

هم بيا شوی ده چی دده نیکه مالک بن ابی عامر د ابو طلحه مزدور وو او ابو طلحه
تیمی وو

د مولى اعلى او اسفل دواړو دپاره د مولى لفظ استعمالیږي
د مولى اعلى نه مراد معتق ازادونکى محالف دچا سره چی معاهده شوی وی هغه کس
چی د هغه په لاس بل مسلمان شوی وی
او د مولى اسفل نه مراد عتیق ازادکړی شوی محالف معاهده کونکى هغه کس چی د
بل په لاس مسلمان شوی وی

د راویانو څخه د موالی او وروڼو خویندو د معرفت فواید

په اشتباه کی د پریوتو څخه بچ کیدل په متعدد راویانو باندی د یوگمان څخه بچ کیدل
چونکه بعضی وخت کی د راویانو دپلرونو نومونه یو شان وی نو د هغوی ځامنو د
هغوی وروڼه گنړلو څخه بچ کیدل

لکه عبدالله بن دینار او عمرو بن دینار دا دواړه د یو طبقه نه دی او وروڼه ندی
حدیث لیکل د هغی موازنه کول د هغی بیانول او د حصول لپاری یی سفرکول
کتابه الحدیث په انتهایی واضح خط سره یی لیکل په مشکل الفاظو باندی نقطی
اچول او ممکن وی نو ساقط حروف د صفحی بنی یا چپ طرفته لیکل دپته کتابت
حدیث وایی

سماع الحدیث ددینه مراد د استاذانو څخه احادیث حاصلول دی ددی شرط دادی
چی شیخ به پخپله احادیث لولی یا به په هغه باندی لوستلی کیری بهر حال طالب علم
به د سماع په وخت کی متوجه کیری او داسی شی د لیکلو یا لوستلو څخه به اجتناب
کوی چی سماع کی خلل اچوی

عرض الحدیث ددی دری صورتونه دی ۱ چی د طالب علم د احادیثو د شیخ سره
تقابل کول برابره ده که د شیخ د اصل څخه وکتل شی اوکه پخپله حافظه باندی اعتماد
وکړی

۲د طالب علم تقابل او جایزه د شیخ نه علاوه د بل ثقه راوی سره کول ۳ طالب علم پخپله د شیخ د اصل نسخی یا فرع سره د خپلو احادیثو تقابل وکړی

اسماع الحدیث یعنی د استاذ خپلو شاگردانو ته احادیث بیانول ددی شرط دادی چی شاگرد به متوجه کیږی او داسی شی کی به نه مشغولیږی چی د احادیثو په اوریدلوکی خلل اچوی نیز د شیخ بیانول به د اصل نسخی یا د هغی سره د تقابل شوی نسخی څخه وی که چیرته شیخ معذور وی نو د خپلو احادیثو د بیانولو اجازت دی بل چاته ورکړی او دا کمی دی پوره کړی

د حدیث په طلب کولوکی سفرکول

د خپلی علاقې د محدثینو څخه د احادیثو د پوره حصول نه پس راوی نورو ملکونو ته د حدیث د متن او سند د حصول په وجه سفرکوی کوم چی دده سره نه وی

د احادیثو تصنیف کول

کوم کس چی د حدیثو د تصنیف کولو قدرت لری هغه باندی لازم دی چی دی میدان کی کار وکړی دی لپاره چی متفرق احادیث راجمع کړی او په بعید لری علاقوکی ښپاره احادیث نژدی کړی د مشکل احادیثو بیان وکړی او د مجمل احادیثو وضاحت وکړی او د هغی پوری به خپل کتاب پخپل کنترول کی ساتی چی څو پوری یی ښه مهذب او مرتب شکل نه وی ورکړی او باربار یی پکی کتلی نه وی او په خپل تالیف کی داسی موضوع اختیارکړی چی فایده یی عامه او زیاته وی

د مصنفاتو اقسام

الجوامع المسانید المعاجم العلل الاجزا الاطراف المستدرکات المستخرجات

۱ **الجوامع جامع** هغه کتاب دی چی په لاندینی موضوعاتو مشتمل وی عقاید احکام رقاق طعام شراب د سفر قیام او قعود اداب تفسیر سیرت تاریخ مناقب مثالب لکه د امام بخاری الجامع الصحيح

۲ **المسانید مسند** هغه کتاب دی چی هغی کی د هر صحابی احادیث جدا جمع کړی شوی وی او د احادیث د حسن او صحت او د باب سره د مناست لحاظ پکښی نه وی لکه مسند احمد

۳ **معاجم** هغه کتابونه چی هغی کی احادیث د استاذانو به ترتیب سره ذکر شوی وی او اکثر دا ترتیب د حروف هجا مطابق وی لکه د امام طبرانی دری معاجم

۴ **العلل** هغه کتابونه چی هغی کی معلول احادیث جمع کړی شوی وی او د هغی د علت وضاحت کړی شوی وی لکه امام احمد دارقطنی او ابوحاتم پدی موضوع باندی کتابونه لیکلی دی

۵ **اجزا** هغه کتابونه چی هغی کی د یو صحابی یا تابعی یا د یو موضوع متعلق احادیث جمع کړی شوی وی لکه د امام بخاری جز القرا او جز رفع الیدین

۶ **الاطراف** امام سیوطی په تدریب الراوی کی فرمایی دکتب الاطراف نه مراد دادی چی د حدیث د متن یوه حصه ذکر شی چی په ټول متن باندی دلالت کوی او ددی حدیث ټول سندونه هم ذکر کړی شی او دا کار د حدیثو د ټولو کتابونو سره محیط هم کیدای شی او د بعضی کتابونو سره خاص همه کیدای شی لکه تحفه الاشراف

۷ **المستدرکات** هغه کتابونه چی هغی کی د یو مصنف څخه پاتی شوی احادیث د هغه د شرط مطابق راجمع کړی شی

لکه المستدرک علی الصحیحین د امام حاکم

۸ **المستخرجات** هغه کتاب چی هغی کی دکوم کتاب احادیث د هغی د مصنف د سند نه بغیر په بل سند سره راجمع کړی شی او ددی مصنف د هغی کتاب د مصنف سره په شیخ یا بل بره راوی کی میلاو شی لکه المستخرج علی الصحیحین د ابو نعیم

مستخرجینو ډیرکله د مستخرج کتاب د متن پابندی نه ده کړی بلکی هغوی هغه الفاظ روایت کړی دی چی د هغوی د استاذانو څخه په بل سند منقول وی دی وجی نه د اصل کتاب او د مستخرج په الفاظوکی فرق شته دی دی وجی د مسترج کتاب د الفاظو نسبت تر هغه پوری اصل کتاب ته نشی کیدای تر څو چی دا معلومه شوی نه وی چی ددواړو الفاظ یو شان دی

د شیخ او طالب العلم اداب

د شیخ او طالب علم د ادابو پیژندل هم ضروری دی
د نیت صفایی ددنیوی سازوسامان او اغراضو او مقاصدو څخه برات په خپل علم بانندی عمل او د مسلمانانو د خیر خواهی او همدری صفات باید په معلم او متعلم دواړو کی موجود وی

صرف د معلم اداب

کله چی د حدیث بیانولو لپاره مجلس کی حاضریری نو باید د حاضرینو طرفته دی متوجه کیری د مجلس اغاز او اختتام به د الله په حمد او ثنا سره او په نبی علیه السلام بانندی درود ویلو سره کوی که یو طالب علم په اوچت اواز خبری کوی نو هغی ته دی حکم وکړی چی اواز کم کړی ځکه د احادیثو په مجلس کی اواز اوچتول د نبی علیه السلام په مجلس کی د اواز اوچتولو په څیر دی چی هغی نه الله منع کړی ده دی مجلس کی دی د چا په خاطر نه ودیری په ولاړه یا جلدی کی یا د مجبوری نه بغیر

دی په لاره کی احادیث نه بیانوی که معلم ته د بوداوالی یا د نظر ختمیدو په وجه د احادیثو د هیریوالی خدشه وی نو احادیث بیانول دی پریودی

صرف د متعلم ادا ب

د خپل استاذ احترام او اکرام دی کوی ځکه دا کار د علم د عظمت او دهغی نه د فایده حاصلولو سبب دی د علم حاصلولو په میدان کی دی تکبر او حیا ددی لپاره مانع ونگرځی اگرکه په عمر یا قدر او منزلت کی دکم سپری نه علم حاصلول راشی د شیخ په سخت مزاجی بانندی صبر وکړی

د علم د یادولو اهتمام دی کوی کوم احادیث چی یی زده کړی وی د هغی تذکره دی خپلو ملگرو سره کوی د اهل علمو سره بحث مباحثه دی کوی چی علم یی راسخ شی عبدالله بن مسعود رضی الله عنه فرمایي د احادیثو مذاکره په خپل مابین کی کوی ځکه دا د احادیثو ژوند دی

د عبدالله بن عباس رضی الله عنهما فرمایي لگ وخت د علم مذاکره کول د ټولی شپي د عبادت نه بهتر دی
امام زهري فرمایي د علم هیږیدل او کم تکرار د علم دافاتو څخه دی

باقی ادا ب

طالب علم دی باید احادیث په درجه درجه سره یادکړی په صحیح بخاری کی دی د وس مطابق عمل کوی

په عباداتو او ادابو بانندی مشتمل احادیثو بانندی دی عمل کوی او همدا عمل کول د احادیثو د یادولو سبب دی

امام وکیع فرمایي که ته غواړی چی احادیث حفظ کړی نو په هغی عمل وکړه
امام احمد فرمایي: ما به د هر حدیث لیکلو نه پس په هغی عمل کوو یوه ورځ زما مخی ته دا حدیث راغلی چی نبی علیه السلام حجامه لگولی وه او ابو طیبه ته یی یو دینار بطور اجرت ورکړی وو نو ما هم حجامه ولگوله او حجام ته می یو دینار ورکړه

د حدیث د معرفت او د هغی د معنی پیژندلو نه بغیر صرف په لیکلو باندی اکتفا نه کول د احادیثو په کتابونو کی صحیحین مقدم کول بیا بالترتیب سنن ابی داود ترمذی سنن نسایی ابن ماجه ابن خزیمه ابن حبان سنن کبری دی باندی دی اهتمام وکړی دی نه پس د مسند احمد پشان مسانیدو باندی او جوامع او دغه شان د حدیث د موضوع متعلق په ټولو لیلکل شوی کتابونو دی اهتمام وکړی

نیز دلاندینی کتابونو څخه دی هم استفاده وکړی

علل دی کی دامام احمد دارقطنی او ابن ابی حاتم کتابونه
اسما الرجال دی کی د امام بخاری التاریخ الکبیر او د ابن ابی خيثمه التاریخ

په ضبط الاسما کی د ابن ماکولا کتاب الاکمال او په غریب الحدیث کی د ابن اثیر کتاب النهایه

او په هر کتاب کی مهارت حاصلول دی باید د طالب علم شعار وی

د کتاب خاتمه : د نبی علیه السلام سنت په ټول امت باندی حجت دی
الله تعالی فرمایي او تاسو ته چی هر څه رسول الله درکړی هغه واخلی او د څه نه چی
مو منع کړی هغی نه منع شی
او یو بل مقام کی فرمایي

که چیرته تاسو د الله سره محبت لری نو زما تابعداری وکړی الله به تاسو سره محبت
وکړی او ستاسو گناهونه به معاف کړی

دغه شان الله فرمایي ستا په رب می د قسم وی دا خلک تر هغه پوری ایمان والا نشی
کیدای تر څو چی یی ته په هر مساله کی حاکم نه یی گرځولی او بیا ستا د فیصلی څخه
په زړه کی څه خفگان هم محسوس نه کړی

دغه شان فرمایي : کله چی ستاسو په یو مساله کی جنجال راشی نو الله او رسول ته یی
ویسی که چیرته تاسو په الله او ورځ د اخرت باندی ایمان لری

او الله فرمایي کوم کسان چي د نبي عليه السلام مخالفت کوي هغوی باید ویريږي چي هغوی ته فتنه ورسیري یا په عذاب الیم باندې مبتلا شي

دی موضوع باندې بیسماره ایاتونه دي

د ایمه اربعه او ټولو علماو په نزد د سنت ډیر قدر دی او د هغوی دا عقیده ده چي په سنت باندې د هیچا قول ته ترجیح ورکول جایز ندی او په سنت باندې عمل کول هم د سنت تکریم او عزت دی

ابن عابدین رحمه الله په خپل کتاب کی فرمایي چي د امام ابو حنیفه څخه پ صحیح سند سره دا خبره ثابته ده چي کله یو حدیث په صحیح سند سره ثابت شي هغه به زما مذهب وی

امام ابن عبدالبر هم د امام ابو حنیفه وغیره نورو علماو څخه اقوال ذکر کړي دي امام مالک فرمایي د هر انسان کلام مقبول هم کیدای شي او مردود هم مگر د رسول الله هره خبره به قبوله وي

امام شافعی فرمایي کله چي صحیح حدیث ثابت شي هغه زما مذهب دی هغه مزید فرمایي: کله چي تاسو زما خبره د حدیث مخالف موندنه کړي نو زما خبره د دیوال نه وولی

او مزید فرمایي چي پدی باندې علماو اجماع کړي چي چاته د نبي عليه السلام سنت ښکاره شي نو هغه لره جایزندی چي د بل چا د وجی یی پریږدي امام احمد خپل شاگرد ته فرمایلي وو زما تقلید مه کوه نه د مالک او نه دا اوزاعي نه د نخعی بلکی د هغه ځای نه د احکامو استنباط کوه کوم ځای نه چي هغوی کړي دي شاه ولی الله رح په حجه الله البالغه کی فرمایي د تحقیق نه پس دا خبره معلومه شوه چي د څلورمی صدی نه مخکی کوم خاص مذهب نه وو او د کوم خاص امام د فقه یا د قول تابعداری نه وه لیکن پدی ورستو صدیانوکی خلک گمراه شول او تقلیدونه یی شروع کړل

مزید شاه ولی الله د عزالدین نه نقل کوی چی هغه فرمایی : دی مقلدینو فقهاو باندی تعجب دی چی د خپل امام د ضعیف قول د دفاع نشی کولی او ددی باوجود په تقلید کی پراته دی او د هغه امام خبره پریږدی چی د قران او حدیث او قیاس صحیح مطابق یی فتوی ورکړی وی بلکی د خپل امام د قول په تاییدکی قران او حدیث رد کوی او تاویلونه کوی

عزالدین رحمه الله مزید فرمایی د یو مذهب د تعیین نه بغیر به خلکو د علماو نه پوښتنی کولی او چا باندی به اعتراض نه کیده تر دی چی مخصوص مذاهب پیدا شول او دا متعصب مقلدین هم پیدا شول کومو چی د خپل امام د هغه قول تابعداری هم شروع کړه چی د قران او حدیث خلاف وی او پداسی انداز چی گویا کی هغه نبی دی او په حقیقت کی دا د حق څخه جدایی ده او د نیغی لاری نه گمراهی او هیڅ عقلمند پداسی تقلید باندی نه راضی کیږی

امام ابن القيم په اعلام الموقعین کی فرمایی : مونږ اکثر خلک وینو چی کله یو حدیث د هغوی د مسلک مطابق وی او د هغی حدیث د راوی موقف د حدیث مخالف وی نو دا قاعده پیش کوی د راوی روایت حجت وی نه د هغه قول لیکن کله چی د راوی قول د هغوی د مسلک مطابق وی او حدیث یی خلاف نو بیا وایی د راوی رای لره اعتبار دی نه د هغه حدیث لره

کله اولنی قاعده استعمالوی اوکله دویمه او په یو باب کی دا تناقض چی بدترین تناقض دی

مونږ چی دالله لپاره کوم مذهب اختاروو چی د هغی نه علاوه د بل مذهب هیڅ جواز نشته هغه دا چی کله د رسول الله یو حدیث صحیح ثابت شی اوکوم دویم حدیث د هغی معارض یا ناسخ نه وی نو په ټول امت باندی فرض دی چی ددی حدیث مطابق عمل وکړی

او د چا د مخالفت په وجه به مونږ دا حدیث نه پریږدو هغه کس ددی حدیث راوی وی یا بل څوک ځکه ددی امکان شته چی راوی دفتوی ورکولو په وخت کی حدیث هیر کړی وی یا پدغه مساله باندی د حدیث دلالت ورته نه وی معلوم یا هغه ددی تاویل

کړی وی یا د هغه دگمان مطابق دهغی یو معارض موجود وی یا هغه په خپله فتوی کی دداسی عالم تقلیدکوی چی هغه وایی دا زما نه بهتر دی یا د هغی داگمان وی چی دا حدیث د یو بل قوی حدیث مخالف دی

اوکه ددی ټولو احتمالاتو نفی وکړی شی نو باید وویل شی چی راوی خو معصوم ندی اگر چی ددی احتمالاتو نفی بلکی گمان کول هم ممکن ندی

د سعدی په القاموس کی دی کله چی یو صحابی یو حدیث مرفوعا بیان کړی او د هغی علم هغه چا ته وشي چی په احکام شرعیه باندی مکلف وی نو هغه باندی لازم دی چی پدی حدیث باندی عمل وکړی البته که وروسته هغه ته یو داسی حدیث میلاو شی چی د مخکنی حدیث ناسخ وی نو هغه به په دی دویم حدیث عمل کوی

شیخ صلاح فلانی په خپل کتاب ایفاظ الهمم کی لیکلی دی : تاسو وینی چی بعضی خلک کله چی یو حدیث د هغوی د مذهب موافق وی نو هغوی پری عمل کوی د هغی تابع کیږی او په سر سترگو یی قبلوی لیکن کله چی د هغوی مخی ته داسی حدیث راشی چی د هر قسم معارضی نه خالی وی خو د هغوی د مذهب خلاف وی نو بیا د احتمالاتو دروازه کولاوکړی او د خپل امام د مذهب لپاره د ترجیح وجوهات تلاش کوی حالانکه دهغوی مذهب د صحابه کرام تابعینو او د نص خلاف وی

اوکله چی دداسی صفاتو والا انسان د حدیث شرح لیکي نو احادیثوکی تحریف کوی اوکه دا نشی کولی نو بیا بغیر ددلیل نه د هغی د منسوخوالی کوشش کوی یا چی هر څه د هغه په مریض ذهن کی راشی وایی یی

اوکه هیڅ غشی یی ونه چلیږی نو بیا دعوی کوی چی زما امام ددی روایاتو څخه خبر وو لهدا هغه دا حدیث رد کړی دی کیدای شی د هغه په نزد دی حدیث کی څه عیب وی او د هغه کرامتونه بیانول شروع کړی او دا عقیده لری چی ددی مخالفت کونکی په سمه لاره باندی ندی

اوکوم عالم چی ددی متعصب مقلد خیرخواهی وکړی نو هغه ته خپل دشمن وایی اگر که هغه ددی نصیحت نه مخکی دهغه دوست وی

که هغی ته د خپل مذهب یو داسی مشهور کتاب میلاو شی چی د هغه خیرخواهی پکی وی او د تقلید مذمت پکښی وی او د احادیثو د پیروی حکم پکی وی نو دا کتاب د خپل شاته وغورځوی او هغی باندی عمل پریردی

شیخ فلانی د خپل شیخ محمد حیات څخه نقل کړی چی هغه فرمایی: دا خبره ثابته ده چی د علما د اصطلاح مطابق ټول صحابه مجتهدین نه وو بعضی ښاریان وو بعضی بانډه چیان او بعضو د نبی علیه السلام څخه یو حدیث اوریدلی وو یا یی صرف د نبی علیه السلام سره یو مجلس تیرکړی وی

لیکن د یو حدیث اوریدونکی صحابی به پدغه حدیث باندی عمل کوو او داسی هیڅ ثابت ندی چی غیر مجتهد صحابی ددی یو حدیث د پوهی لپاره یو مجتهد ته رجوع کړی وی

نو ددی نه ثابته شوه چی د غیر مجتهد صحابی لپاره په حدیث باندی عمل کول جایز وو او د صحابه اجماع هم پدی باندی دلیل ده

که د عمل کولو دا رخصت نه وی نو خلفا راشدینو به غیر مجتهد صحابه ته حکم کړی وی چی تاسو ته کوم حدیث درسیری نو هغی باندی تر هغه عمل مه کوی تر څو چی مو مجتهد صحابه ته رجوع نه وی کړی

او دالله تعالی ددی فرمان هم دا معنی ده (کوم شی چی تاسو ته رسول الله درکړی په هغی عمل وکړی او د څه چی مو منع کړی د هغی نه منع شی

شیخ فلانی فرمایی زمونږ د استاذانو استاذ شیخ ابو الحسن سندی د فتح القدیر په حاشیه کی فرمایلی دی د عام کس باره کی دا ویل چی هغه به د خاص مذهب تابعداری کوی دا صحیح ندی ځکه هغه دپته رسیدلی نشی بلکی هغی باندی لازم دی چی د هغه عالم نه ټپوس وکړی چی معتبر ورته ښکاری ځکه الله تعالی فرمایی د اهل علمو نه ټپوس وکړی که چیرته تاسو پوهه نه لری

په بحر الرایق کی لیکلی دی عام کس د یو مجتهد تقلیدکولی شی لیکن که د عصر حاضر پشان مذاهب په کتابونو کی مدون شی نو عام کس به خپل مذهب پریردی او یو بل مذهب به اختیاروی

شیخ محمد حیات فرمایی : پدی مذکوره خبری باندی کتاب سنت او د سلفو او خلفو
 اقوال دلالت کوی او ددی مخالف قول لره هیڅ اعتبار نشته ځکه هر هغه قول چی د
 دی مذکوره اصنافو د قول مخالف وی هغه به مردود وی
 او زما په خیال دداسی قول قایل سخت متعصب دی بس الله تعالی د هغه څه توفیق
 بنده ته ورکوی چی پری راضی وی
 د رسول الله د قول په موجودگی کی د هیڅا د قول حیثیت نشته هغه چی هر څوک وی
 همدارنگه زمونږ د ارادی تکمیل وشو او اخرکی مونږ وایو
 ای الله ته مونږ ته حق لاره وښایی او د هغی د تابعداری توفیق راکړی او د باطل لاری
 څخه د اجتناب توفیق راکړی
 وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد و صحبه اجمعین

شمیره	فهرست	صفحه
۱	د مصطلح حدیث تعریف، موضوع او فایده	۲
۲	حدیث خبر اثر او نور اصطلاحات	۲
۳	د خبر اقسام متواتر او احاد	۵
۴	اخبار احاد	۶
۵	د اخبار احاد اقسام	۷
۶	د غریب حدیث اقسام	۸
۷	د مقبول او مردود په اعتبار سره د اخبار احاد تقسیم	۹
۸	د صحیح او حسن په صورت کی د خبر مقبول اقسام	۱۰
۹	د صحیح احادیثو مراتب	۱۲
۱۰	د امام ترمذی وغیره دا اصطلاح (حسن صحیح)	۱۵
۱۱	د امام ترمذی د یو حدیث باره کی دا ویل حسن غریب	۱۶
۱۲	د ثقه راوی زیادت او د حدیث تقسیم شاذ او محفوظ ته	۱۷
۱۳	معروف او منکر حدیث	۱۹
۱۴	متابع او دهغی اقسام	۱۹
۱۵	متابع شاهد اعتبار	۲۰
۱۶	محکم او مختلف حدیث	۲۱
۱۷	نسخ او دهغی د پیژندلو طریقی	۲۲
۱۸	مردود خبر او ددی د رد والی اسباب	۲۳
۱۹	د تدلیس او ارسال خفی د پیژندلو طریقی	۲۸
۲۰	په راوی باندی د جرح او طعن اسباب	۲۸

۲۹	موضوع حدیث او ددی حکم	۲۱
۳۱	د وضع د پیژندلو طریقی	۲۲
۳۶	د ادراج اسباب حکم او د پیژندلو طریقی	۲۳
۳۶	مقلوب حدیث	۲۴
۳۷	المزید فی متصل الاسانید	۲۵
۴۱	د مجهول اقسام	۲۶
۴۱	مبهم او د هغی د روایت حکم	۲۷
۴۳	مرفوع موقوف مقطوع	۲۸
۴۵	موقوف حدیث ، صحابی او د هغی د صحبت پیژندلو طریقه	۲۹
۴۵	مقطوع حدیث ، تابعی ، مخضرم ، او مقطوع او منقطع کی فرق	۳۰
۴۶	د سند عالی والی او نازل والی	۳۱
۴۸	د نسبی انواع	۳۲
۴۹	د اقران او مدبج روایت	۳۳
۵۰	د اکابرو د اصاغرو خخه او د اصاغرو د اکابرو خخه روایت کول	۳۴
۵۱	مهمل	۳۵
۵۳	مسلسل	۳۶
۵۴	متفق او مفترق ، موتلف او مختلف ، متشابه	۳۷
۵۵	د حدیث تحمل یعنی (زده کړه) او د حدیث د ادا کولو صیغی	۳۸
۵۵	د حدیث د تحمل طریقی او دهغی د ادا کولو صیغی	۳۹
۵۸	جرح او تعدیل	۴۰
۵۹	د توثیق او تجریح مراتب	۴۱

۴۲	د جرح مراتب	۶۱
۴۳	د نومونو کنیتونو القابو او موالی پیژندنه	۶۳
۴۴	د ولا اقسام	۶۶
۴۵	د راویانو څخه د موالی او ورونو خویندو د معرفت فواید	۶۷
۴۶	د حدیث په طلب کولو کی سفر کول	۶۸
۴۷	د شیخ او طالب العلم اداب	۷۰
۴۸	نیز دلاندینی کتابونو څخه دی هم استفاده وکړی	۷۲

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English